

UFO-DEBAT

ufo-nyt

SUFOI®

32. årg. 1990

Nr. 3

Mystik på Månen
UFO-bølgen over Belgien
Jager skyder UFO ned!
Video overrasker eksperterne

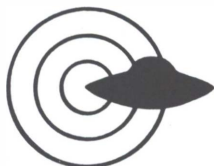
Abonnement 167 kr. årligt • Løssalg 45 kr. pr. nummer

**UFO-NYT nr. 4
udkommer medio
december 1990**

Deadline for stof til nr. 4 er 1. okt.

ufo-nyt

32. årg. 1990 Nr. 3

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
86 28 90 61

FORSIDE:

Den 7. maj 1989 skød en sydafrikansk Mirage-jager et objekt ned over Kalahari-ørkenen. Vi bringer den opsigtsvækkende historie side 10.

Tegning: Stefan Harboe Andersen.

INDHOLD:

SIDE

Leder: En travl sommer – og nye horisonter	3
Observationer: Danmark	4
Danske observationer: Overraskende nyt om ufo-video!	6
Observationer: UFO-bølgen i Belgien	8
Kodenavn: Silver Diamond. Mirage-jager skyder UFO ned	10
Astronomi: Mere månemystik	13
Notitser: Kort fortalt	16
Fysiske spor: Mystisk stof fundet i Sovjet	17
Grænselandet: I zoologiens grænseland	19
Grænselandet: Mysteriet om den ukendte abe-mand	22
SUFOIs aktivitetskalender	23
Tre UFO-styrt på 2 år!	24

SUFOI reg.nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 62 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:

UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 167,- for 1990 til giro 91177 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,- (ialt kr. 217,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

COPYRIGHT:

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 86 28 90 61
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**.

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm,
Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SO. 98 14 70 97.

Næstformand: Kim Møller Hansen,
Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Næstformand: Flemming Rasmussen,
Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen,
Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Henrik Klinge Pedersen,
Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59,
4920 Sollested. 53 94 11 69.

Frank Lerbæk, Græskæmnervvej 12,
5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.
Inge H. Svane, Mejlbjvej 610 D, Hårup,
8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Foredragsafdeling: Peter Norgaard,
Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg.
86 80 13 15.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen,
Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen,
Kærsangervej 7, 8300 Odder.
86 54 21 21.

SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen,
Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Regnskabsafdeling: Per Andersen,
Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.

Arkivar: Jørgen Bengtvig,
Galgebakken, Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund.
42 64 44 69.

Repræsentanter på Sjælland:

Karin Bøger, Mariehøj 234,
2990 Nivå. 53 61 87 57.
Arne S. Petersen, Magleparken 54, 1.tv.,
2750 Ballerup. 42 97 80 76.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Græskæmnervvej 12,
5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.

Repræsentanter i Jylland:

Jann E. Stausholm, Teisensvej 8,
9400 Nørresundby. 98 17 85 39.
Bent Eriksen, Avisbrugervej 23, 2.tv.,
7000 Fredericia. 75 92 00 81.
Peter Norgaard, Møllegade 7, 1.tv.,
8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt,
8361 Hasselager. 86 28 38 71.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11,
N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for
UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

En travl sommer – og nye horisonter

Af Kim Møller Hansen.

Den legendariske søslange, Nessie, i Loch Ness fik hård konkurrence i den forgangne sommer. Andre mysterier fik den massive pressedækning, som Nessie ellers er så forvænt med.

Belgien oplever i øjeblikket en veritabel ufo-invasion, hvis man ellers skal tro aviserne. En overskrift som »Belgisk militær på jagt efter UFOer« er ikke sådan at overse. Og der er faktisk noget om snakken. Vi har igennem adskillige måneder været i tæt kontakt med medlemmer i den hollandske forening, SOBEPS, som har stået for (og stadig har forrygende travlt med) efterforskningen af de mange hundrede rapporter, der strømmer ind fra alle egne af Holland og Belgien. Peter Nørgård fortæller nærmere om sagen i dette nummer af UFO-Nyt.

Landmændene i Sydengland er godt på vej til at blive gråhårede. Mystikken breder sig i deres kornmarker. I en årrække er cirkelrunde aftryk - ofte i kunstfærdige formationer - trofast dukket op i deres afgrøder, netop som kornet stod pæneste. Og det, som ikke var fladtrykt af de mystiske fænomener, blev trampet ned af nysgerrige turister og spøgefugle. Fænomenet er blevet undersøgt af seriøse forskere og har resulteret i spændende teorier, som også kaster nyt lys over ufo-fænomenet. Mange aviser skrev hver især lidt om det her i sommeren 1990. Vi vil i næste nummer af UFO-Nyt fortælle mere om fænomenet, bringe fotos som ikke tidligere er offentliggjort i Danmark, samt redegøre for de nyeste resultater på området.

Også på hjemmefronten blev sommeren travl. Nye analyser af video-optagelsen fra Lyngby vendte op og ned på mange ting. Det fortæller Torben Birkeholm mere om i dette nummer.

Hvad er kryptozoologi? Jo, det er læren om »de skjulte dyr«. Den danske ekspert på området hedder Lars Thomas, og han vil sammen med andre eksperter fremover i UFO-Nyt fortælle om alt det, der foregår præcis dér, hvor det kendte holder op, og det ukendte begynder. Vi har nemlig efter ønske fra mange læsere besluttet at udvide UFO-Nyts emnekreds. Som det vil fremgå af de nye spalter i bladet, er det ikke svært at trække paralleller mellem ufo-fænomenet og mange andre mysterier.

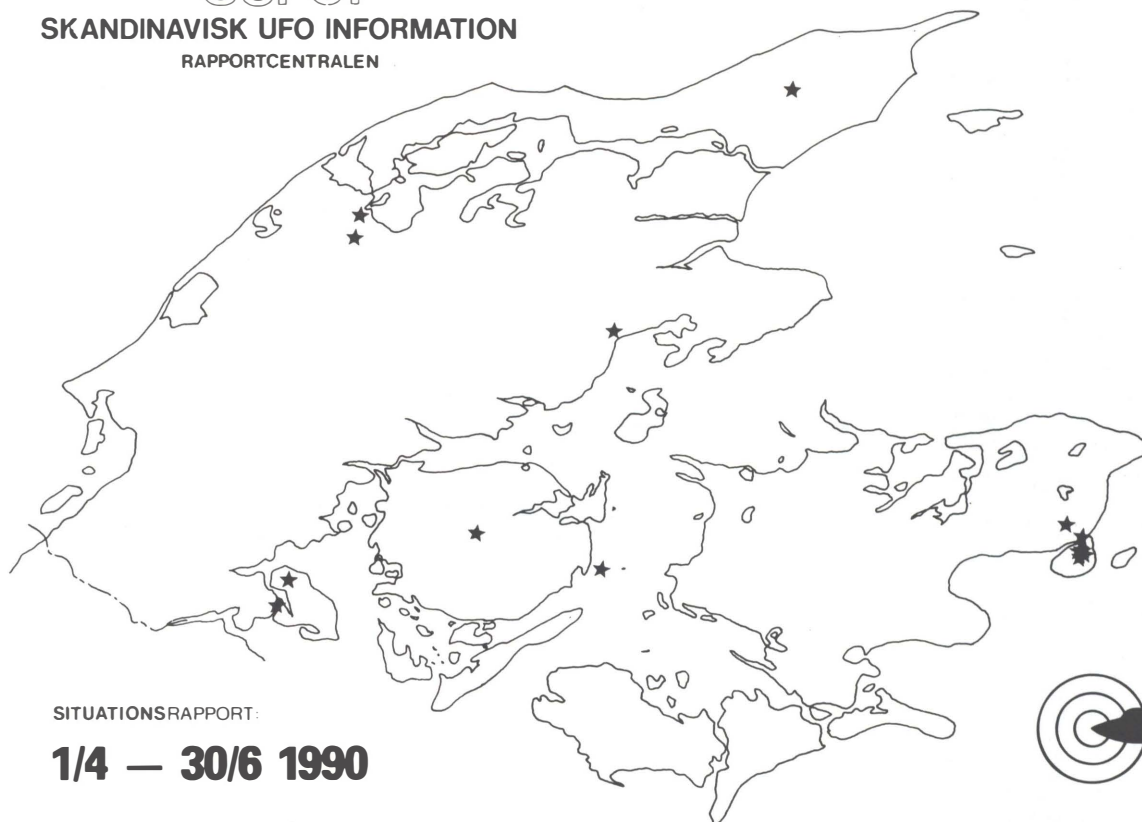
Og nu hvor du alligevel er godt i gang med at bladere. Find sidste nr. af UFO-NYT og slå om på side 21. Her ser du en gul kupon. Den er der mange, som har benyttet. Du er også meget velkommen til at deltage i SUFOIs lokalgrupper og vore andre aktiviteter. Der bliver brug for mange aktive mennesker i de lokale ufo-grupper i de sidste måneder af 1990 og i hele 1991. Et stort, spændende projekt skal søsættes lige efter nytår. Planlægningen er intens i øjeblikket. Mange brikker skal først falde på plads i puslespillet, men vi håber at kunne afsløre mere i næste nummer.

Til gengæld er det ingen hemmelighed, at vi i de næste måneder har flere store foredrag og udstillinger i Odense, Svendborg og i flere byer i Jylland. Arrangementerne vil blive annonceret i dagspressen og lokalradioerne. Vel mødt! □

SUFOI

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

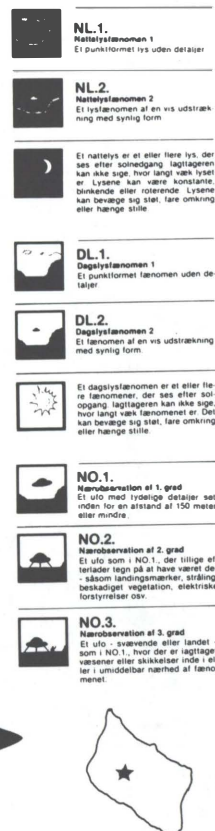
RAPPORTCENTRALEN

SITUATIONSRAPPORT:

1/4 — 30/6 1990

© SUFOI/ufo nyt

OBSERVATIONER

DANMARK

Af Torben Birkeholm.

UFO over Århus i 1905!

Næsten hver måned får vi henvendelser om observationer af ældre dato. I nogle tilfælde beretter folk om fænomener, som de observerede for mange år siden, men for nylig kom en af de ældste beretninger vi kender. I Jyllandsposten fra 26. april 1990 kunne man læse følgende:

Min far - født 1892 - fortalte mig engang om drengestreger, han og nogle kammerater lavede i Århus ca. 1905.

Der havde været en del omtale i de lokale aviser om mærkelige iagttagelser på aftenhimlen. De natterne talte om meteoror eller kometer, de romantiske om rumskibe fra Mars eller måske Månen.

Min fader og andre drenge fra Ole Rømersgade-kvarteret byggede en stor drage, som de en efterårsaften med passende gode vindforhold satte i luften og førte hen over Århus by. Ved dragehalens rod var op-

hængt en flagermuslampe med orangefarvet glas. Og der var lys i lampen.

Det hele gik glat. De blev ikke opdaget, men det gjorde »Det besynderlige Lysfænomen over Aarhus Bys Nattet Himmel«, som avisen Aarhus Posten kaldte det.

Så hvis ufologer skulle have et notat om fænomenet, så har man nu også forklaringen på det.

Der findes ikke notater om sagen i SUFOIs rapportarkiv, men dengang var der jo heller ikke tænkt på foreningen endnu. Men nu er vi forberedt, hvis der dukker andre observationer op fra Århus fra 1905!

UFO i baghaven?

En anden »ældre« observation er dukket op i Fyens Stiftstidende fra 5. maj 1990. Her fortælles om en oplevelse fra sommeren 1989:

Jeg er en ganske almindelig ung mand, som

aldrig har haft interesse for ufoer. Jeg har tit fået fortalt historier om det af mine venner, som har stor interesse for det, men pludselig en aften oplevede jeg noget virkelig utroligt.

Det var en stille sommeraften sidste år. Klokken var omkring 22, og mørket havde sænket sig over landskabet. Jeg ville til at gå i seng, så jeg kunne være frisk næste dag i skolen, men som sædvanlig ville jeg først have lidt frisk luft.

Jeg gik ud i vores baghave og satte mig lidt på kanten af min lillebrors sandkasse. Mens jeg sad der og kiggede, hørte jeg en mærkelig lyd, nærmest som en tæffende fiskekutter. Men selvfølgelig kunne det ikke være en båd, da jeg bor 30 km fra kysten.

Da jeg så op, opdagede jeg en stor lysplet midt på den mørke himmel kun 10-15 m fra mig. Den bevægede sig hen over mig og standsede så igen. Jeg var egentlig slet ikke bange, men til gengæld helt paf over, hvad jeg så.

Uden at tænke over det, udbrød jeg højt:

RING TIL SUFOI

Alarmcentral: 86 54 21 21

Information: 86 28 90 61

Foredrag: 86 80 13 15

»Holdt!« Lyset standsede lige over hovedet på mig ca. 10 m oppe. Jeg betragtede meget indgående fænomenet og så nu, at der var to røde blinkende lys og et gult i midten. Fiskekutterlyden havde været der hele tiden, men pludselig holdt den op, og i stedet tændtes to stærke hvide lys i underkanten.

Det varede kun et kort øjeblik, så var alt som før, de stærke lys slukkedes, og lyden kom igen.

På det tidspunkt var jeg klar over, at det var en ufo, jeg så. Jeg begyndte at sitre over hele kroppen, så anspændt var jeg. Pludselig begyndte den at flytte sig væk fra mig i små ryk. Det gik hurtigere og hurtigere, og lyden blev svagere. Efterhånden kunne jeg skimte en lysplet oppe på himlen, og den opløstes deroppe som stjernestøv fra den gode fe's tryllestav.

Der var nu helt stille og mørkt, og jeg vidste knap nok, hvem jeg var. Selv om jeg ikke tror på ufo'er, er jeg sikker på, at jeg så en af dem den sommeraften i baghaven...

Beretningen indeholder flere meget interessante elementer, og SUFOI forsøger at få kontakt med observatøren. Vi ønsker bl.a. at få fastslået dato og observationssted, så vi kan søge efter evt. vidner.

Og så kan man jo filosofere lidt over, hvad der egentlig holder folk fra at fortælle om deres oplevelser med det samme. Er observationen for chokerende, forvirrende og frustrerende? Er det angst for omgivelsernes reaktion? Faktisk sker det stadig ofte, at folk fortæller, at de ikke rigtig turde fortælle nogen om observationen af frygt for latterliggørelse. Først langt senere fik de samlet mod til at gå videre med sagen. Andre vidste ikke, hvor de skulle henvende sig. Og det kan jo skyldes, at vi i SUFOI ikke er gode nok til at fortælle om vores arbejde!

Lysshow på himlen

Nu tilbage til 1990! I april måned falder tirsdag, den 24. straks i øjnene. Hele fire observationer fra samme døgn, lige fra de første til de sidste timer.

Alligevel er der tale om samme fænomen. SUFOI fik melding om, at flere beboere i København havde set en mærkelig stor lyskugle på himlen over byen. I første omgang kontaktede SUFOIs Alarmcentral Kastrup Lufthavn, hvor man dog ikke havde observeret noget usædvanligt.

En henvendelse til politiet gav pote - en betjent havde bemærket lysfænomenet, og han mente, det var noget, som stammede fra Tivoli. Men her benægtede man at være ansvarlig for noget »ufo« over centrum! I stedet blev vi henvist til Palads-teateret, og der fik vi forklaringen.

Et firma ved navn Up Front Design havde lavet prøver på et nyt laserlys-show fra taget på Palads-teateret i en hel uge omkring den 24. april, fortrinsvis i de sene nattimer. Firmaet forberedte sig på den kommende Roskilde-festival, hvor laserlyset

Oversigt over observationer registreret i perioden 1. april til 30. juni 1990

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
Efterår 1905!	Aften		8000 Århus C	flere	Orange	Drage med lys
? .10.52	ca. 22.00	30 sek.	9700 Brønderslev Fyn?	2	Grøn	
? .06.89	ca. 22.00 DST			1	Gul/rød/hvid	
09.04.90	22.15 DST	30 min.	2860 Søborg	1	Gul/rød/grøn	Jupiter
15.11.89	01.45 DST	flere min.	6430 Nordborg	1	Hvid	
30.03.90	21.30 DST	ca. 15 min.	7600 Struer og 7500 Holstebro	flere	Hvid	Lys-bomber
18.04.90	ca. 22.10 DST	ca. 50 min.	2100 Kbhv. Ø	1	Hvid	
24.04.90	00.41 DST	10 min.	2450 Kbhv. SV	2		Laserlys
24.04.90	ca. 22.00 DST	Mere end en time	2450 Kbhv. SV	1	Lyseblå	Laserlys
24.04.90	ca. 22.00 DST		2300 Kbhv. S	1	Blågrå	Laserlys
24.04.90	23.00 DST	20 min.	Amager, Kbhv.	2	Mat gul	Laserlys
02.05.90	Eftermiddag		Storebælt, ud for 5800 Nyborg	1	Sort	Drage eller ballon
05.05.90	00.13 DST	10-15 sek.	6400 Sønderborg	1	Gul	Satellit evt. fly
14.05.90	ca. 19.00 DST	ca. 1½ min.	Bornholm	flere	Hvid	Meteor

skulle bidrage til stemningen ved koncerterne.

En af observatørerne havde endda været så snarrådig at optage lysfænomenet med sit videokamera. Men det blev altså ikke nødvendigt at begynde særlige undersøgelser af optagelsen. Allerede dagen efter havde alle fået besked af SUFOI om opklaringen!

Uidentificeret drage?

I maj måned kunne de tre observationer forholdsvis nemt forklares. En person fra

Nyborg henvendte sig til Fyns Amts Avis/Nyborg Avis om sin observation sidst på eftermiddagen den 2. maj. En sort dragelignende genstand svævede i luften over Lindholm eller længere ude i Storebælt. Der kunne være tale om en art ballon - men det mest sandsynlige var nok en større drage. Avisen kontaktede både politiet, hjemmeværnet og brobyggerne i bæltet, men ingen kendte til en drageopsendelse. Hvis dragen havde været højere oppe, end loven tillader, kan det tænkes at være årsagen til, at den ansvarlige ikke meldte sig.

Den formodede observation fra 1905 har fået os til at dykke ned i SUFOIs Fotoarkiv, og her er så vores ældste fotosag. Billedet er taget af Louis Jensen, Nyborg, i 1922 og viser et cigarformet objekt, som spejler sig i det blanke vand. Billedet er efter al sandsynlighed en ca. 15 minutters optagelse af fuldmånen taget en stille forårsaften en time efter solnedgang. (SUFOI Fotosag nr. 1922-00-00-39)

Jysk observation fuldt opklaret

I UFO-NYT nr. 2, side 5, omtalte vi en observation fra den 30. marts i år under overskriften »Lyskugler ved Struer«. SUFOIs lokale repræsentanter Bo Nielsen og Peter Nørgaard har afsluttet sagen, idet de mener, at den er fuldt opklaret. Fænomenet skyldtes lysbomber fra en helikopter på øvelse, som det også blev nævnt i artiklen. □

Er du nysgerrig?

Mange observationer forbliver en hemmelighed. I nogle tilfælde holder vidner sig tilbage af frygt for latterliggørelse. Men det kan også tænkes, at der »gemmer« sig en mængde observationer, som SUFOI ikke får kendskab til af den simple grund, at folk ikke kan finde os. Antallet af observationer har en tendens til at øges i områder, hvor SUFOI har lokale folk, der optræder i lokale radioer, TV og aviser.

Vi vil derfor meget gerne høre fra læsere, der vil hjælpe med til at indsamle rapporter. Som det ses i adresselisten side 3 her i UFO-NYT, er store områder i Danmark ikke dækket ind. Det gælder bl.a. Bornholm.

Skriv til:

SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte

eller ring på tlf. 86 28 90 61.

SAAF Svensk
Amatör Astronomisk
Förening

ASTRO

Tidskriften för dig som vill hitta
aktuell information om astronomi.
Tidskriften för dig som sysslar med
astronomi som hobby.

ASTROBAS

Databasen för dig som vill hitta
dagsfärska nyheter.
Databasen för dig som vill kommunicera
med amatörastronomer utanför sveriges
gränser.

ASTRONYTT

Telefonvararen för dig som
vill veta vad som händer.

Adress: c/o Göran Hassö
Björnmoss 9, 138 00 ÄLTA

DANSKE OBSERVATIONER

Overraskende nyt om ufo-video!

Af Torben Birkeholm.

Den første danske video-optagelse af et ufo-fænomen er fra Lyngby 19. juni 1988. Sagen blev omtalt i UFO-NYT i flere omgange, senest i nr. 1, 1989. TV og de øvrige medier viste optagelsen stor opmærksomhed i foråret 1989, bl.a. fordi en fototyder fra flyvevåbnet ikke kunne give en forklaring på lysfænomenet.

Men sagen blev ikke lagt til side. Faktisk har SUFOI arbejdet med optagelsen med mellemrum siden dengang. Udover at søge en forklaring på fænomenet, var vi interesseret i at læse så meget som muligt om videoteknik og analyser af video-optagelser. På den måde kunne vi være klar med »ekspertisen«, når andre optagelser kom frem.

Ret beset mente vi ikke at kunne finde ud af ret mange detaljer på selve optagelsen. Et lys på en nattehimmel er næsten umuligt at identificere 100% gennem billedanalyser. Det vidste vi bl.a. fra de forsøg, der er gjort i udlandet i forbindelse med filmoptagelser af ufo-fænomener. Alligevel har Lyngby-videoen overrasket fotok eksperterne - endda i flere omgange!

Den første analyse, skyen og flyteorien

Mogens Nielsen-Ferreira, fototyder i forsvaret, undersøgte i efteråret 1988 video-optagelsen og de oplysninger, som SUFOI havde fremskaffet. Han var også selv på stedet, hvor fotografen havde optaget lyset, for at foretage supplerende undersøgelser. Anstrengelserne gik bl.a. ud på at finde ud af, om et civil fly kunne være årsag til lysfænomenet (militære fly var allerede blevet udelukket).

Efter gennemsyn af optagelsen mente Ferreira, at lyset kunne ses passere bag en sky, efter at det var passeret bag en elmast. Denne sky blev brugt som udgangspunkt for en række beregninger, der viste, at vinkeleghastigheden *kunne* passe med et let fly.

Der var dog stadig en række uafklarede forhold, og i næste omgang blev SUFOIs fotokonsulent, Hans Bødker, inddraget for at udføre en supplerende billed-analyse.

Billedanalyse gav nye forklaringer

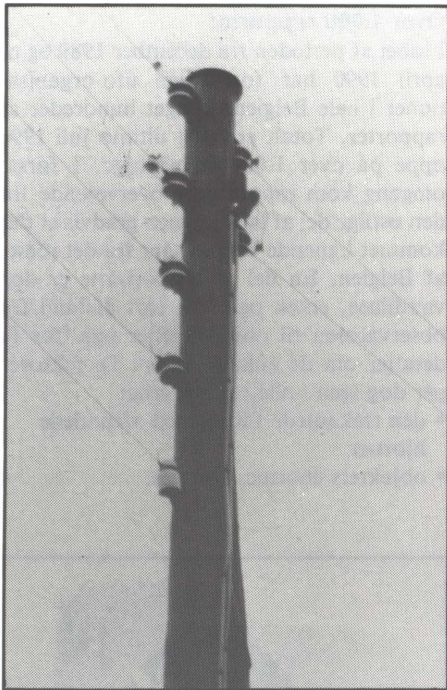
Hans Bødker valgte at koncentrere sig om selve optagelsen i første omgang. Han lånte originaloptagelsen og lavede en overspilning, hvor udvalgte passager blev vist i enkeltbilleder af høj kvalitet - svarende til at hvert billede udgjorde 1/24 af et sekund. Derved kunne selv de mindste detaljer studeres.

Bødker opdagede bl.a., at lysfænomenet »pulserede« meget kraftigt. På den sidste del af optagelsen ses lysstyrken ændre sig gentagne gange, og så kraftigt, at lyset næsten slukkes helt på ét billede, for dernæst - i brøkdele af et sekund - at blusse op til fuld lysstyrke på de næste billeder.

Denne ændring i lysstyrken er meget uregelmæssig, og det ledte Hans Bødker til den slutning, at ufo-fænomenet enten var et kraftigt *meteor* eller *rumaffald* (udbrændte satellitter, satellit-dele, raketstumper og andet), som tumlede rundt i luften, mens det glødende styrtede ned gennem atmosfæren. Det syntes at kunne passe med de observerede effekter på optagelsen. Umiddelbart kunne SUFOI dog ikke få tidspunkt og kurs til at stemme med de registrerede satellit-undergange.

En anden vigtig opdagelse var, at lyset v.h.j.a. enkeltbillederne kunne ses passere bag de luftledninger, der gik til og fra den mast, som lyset passeret på den første del af optagelsen. Ved en normal fremvisning kan man tydeligt se passagen bag masten, idet lyset helt forsvinder. Men både lysets »pulseren« og passagen bag luftledningerne kan kun opfattes ved en fremvisning billede for billede. En helt uventet opdagelse!

Oven i disse nyheder kunne Hans Bødker tilføje endnu én. Lysfænomenet kom ikke

Denne helt almindelige, danske elmast spiller en vigtig rolle i analyserne af den spændende ufo-video.

til syne umiddelbart på den anden side af elmasten, som hidtil antaget. Bødker mente, at fotografen mistede kontakten med lyset og først fik lyset i billedfeltet igen *efter* passagen af masten. Forsøg på at måle varigheden af denne passage var altså ikke mulige.

Ny opdagelse - nyt problem!

Vi ønskede at efterprøve vores nye viden, og efter aftale besøgte Hans Bødker nu observationsstedet i Lyngby. Han optog en serie billeder i dagslys fra den position, som fotografen havde angivet.

Disse fotos blev sat sammen til et panorama, der viste hele området, som fotografen panorerede hen over under selve optagelsen. Over panoramaet satte Bødker fotos af udvalgte passager fra video-optagelsen, og så var alt klar til sammenlignende analyser.

Hvordan passede de genkendelige terrængenstande på optagelsen sammen med omgivelserne på panoramaet, optaget i dagslys?

Kunne man se noget, der kunne give oplysninger om kompasretninger, vinkelhøjder osv.

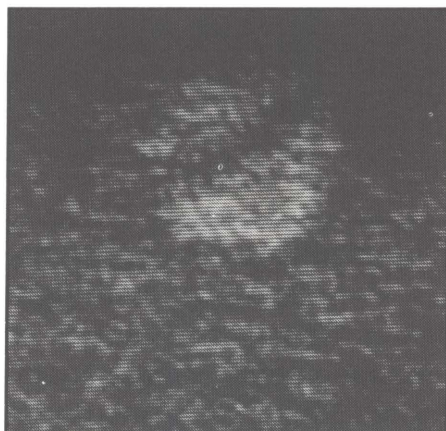
Hans Bødker blev selv temmelig overrasket over at se, at der var noget, som slet ikke stemte!

På video-optagelsen er luftledningerne (der er forbundet med masten) ret tydelige. På enkeltbillederne ses den første ledningspassage som en mørk streg, der løber hen over lysfænomenet, fra nederste venstre hjørne og op til øverste højre hjørne. Men på dagslyspanoramaet vender luftledningerne helt modsat - de løber fra billedets

øverste venstre hjørne, ned mod nederste højre hjørne!

De øvrige implicerede i sagen blev hurtigt underrettet, og forskellige bud på årsagen til de modsatte vinkler blev givet.

Enten var det slet ikke luftledningerne, man kunne se på optagelsen, eller også havde fotografen flyttet sig under optagelsen - eller var det måske slet ikke optaget dér? Forskellige forhold gjorde, at den sidste mulighed ikke syntes realistisk, men vi måtte løse problemet for at komme videre!

Her ses et enkeltbillede på 1/24 af et sekund. Billedet viser lysets første passage bag én af luftledningerne. Bemærk ledningens vinkel (ledningen ses som en skrå, sort streg gennem det runde lysfænomen), der er *modsat* vinklen, når man ser ledningerne i dagslys fra samme sted. Løsningen af dette problem er meget afgørende for analysen af video-optagelsen.

Lysfænomenet passerer bag en elmast og forsvinder helt et øjeblik. Det er denne mast, der bærer luftledningerne, som ses på enkeltbillederne.

Her passerer lyset bagved en luftledning *efter* passagen af elmasten. Luftledningen ses som en svag, næsten vandret streg. Dette og de øvrige enkeltbilleder er affotograferet fra en TV-skærm.

Ekspertene mødes - nye overraskelser!

De nye opdagelser førte altså ikke bare til nye mulige forklaringer, men også til nye gåder og problemer.

I et forsøg på at »rede trådene ud« blev det besluttet at arrangere et møde mellem rapportoptagere, undersøgelsesledere og foto-eksperter. Målet var at afslutte sagen inden udgangen af 1990.

I skrivende stund er mødet netop blevet afholdt, og de forsamlede eksperter brugte mange timer på gennemsyn, beregninger og diskussion. Til alles forundring blev *nye ukendte detaljer afsløret!*

Ekspertene ændrede flere tidligere opfattelser, men man opnåede enighed om de væsentligste detaljer. Og måske fandt man forklaringen på problemet med luftledningernes forkerte vinkel.

For en sikkerheds skyld er man nu i gang med at dobbeltchecke og verificere alle detaljer.

Vi håber at kunne give en detaljeret gennemgang af de nye resultater i næste nummer af UFO-NYT. □

**HUSK
SUFOIs
STØTTEFOND**

Giro: 9 11 77 25

OBSERVATIONER

UFO-bølgen i Belgien

Af Peter Nørgård.

I løbet af de seneste 10 måneder har medierne flere gange beskrevet belgiske ufo-observationer, som tilsammen berettiger til at bruge en overskrift som denne. Den megen omtale er næppe forbigået ret mange ufo-interesserendes opmærksomhed. Fra vores korrespondent, Patrick Vidal, har vi modtaget en foreløbig status over de mange observationer.

Patrick Vidal beretter: Det hele begyndte egentlig med en observation i oktober 1989, som vi i første omgang ikke betragtede som noget særligt. En kvinde fortalte om et underligt trekantet »luftfartøj«, som udsendte fosforescerende lys. Jeg undersøgte selv sagen, og det nærmeste vi kunne komme en naturlig forklaring, var en forveksling med et Mirage kampfly.

I december 1989 hørte vi om to gendarmere, som under en patrulje havde set et trekantet fænomen, der svævede i luften. Observationsdatoen var den 29. nov. 1989 kl. ca. 17.30, og det var i den samme del af landet som førstnævnte observation. Observatorerne fortalte, at de opdagede et kraftigt lys, som tilsyneladende kom fra en eng et stykke fra vejen. Lyset strålede ud fra en trekantet »figur«, der virkede meget stor. Fra trekantens tre hjørner strålede hvidt lys. Fra centrum strålede et orange-rødt lys. I starten var objektet stationært, men det forsvandt kort efter mod nord-øst.

Observationen kom hurtigt i den lokale avis, og derfor blev der straks etableret kontakt mellem de to gendarmere og de lokale ufologer.

Det viste sig hurtigt, at der var mange andre, som også havde set noget uforklarligt den 29. november 1989. I de følgende uger blev der registreret mindst 100 observationer fra samme aften. De stammer næsten alle fra Liège-provinsen.

De fleste observatører er især blevet overrasket over:

- den imponerende størrelse på denne »maskine«.
- dens meget langsomme fart (flere vidner

mente, at de kunne følge den i almindeligt gangtempo).

- den næsten totale mangel på lyd fra objektet.
- den meget lave »flyvehøjde«.
- de meget kraftige lys.

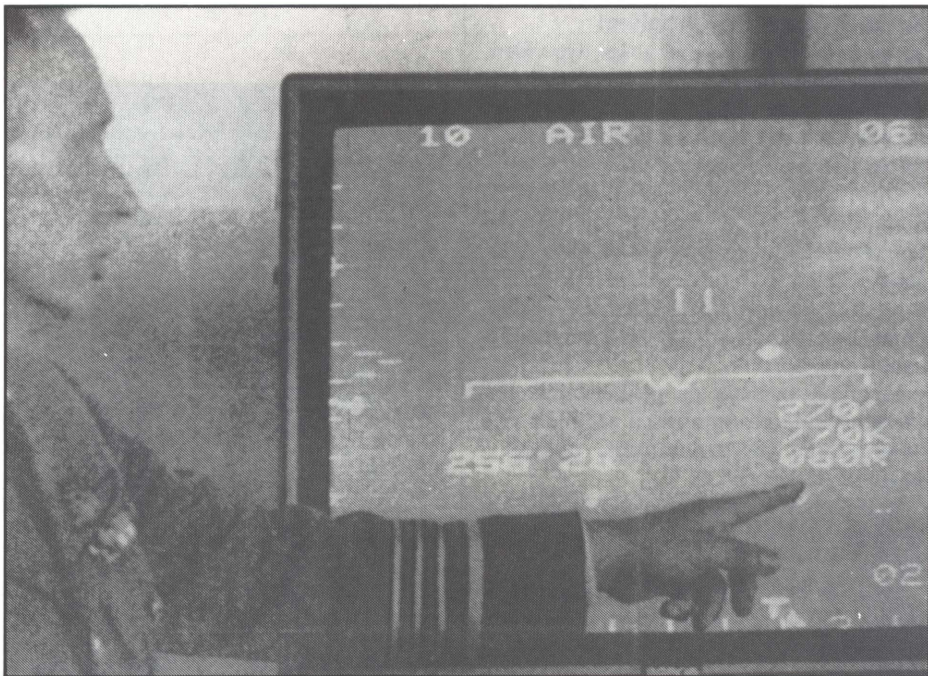
Over 1.000 rapporter

I løbet af perioden fra december 1989 og til april 1990 har forskellige ufo-organisationer i hele Belgien optaget hundreder af rapporter. Totalt er tallet ultimo juli 1990 oppe på over 1.000 enkeltsager. I første omgang kom rapporterne overvejende fra den østlige del af landet, men gradvis er der kommet lignende beretninger fra det meste af Belgien. En del af rapporterne er dog værdiløse, enten pga. for stor afstand fra observatøren til objektet eller pga. for få detaljer om de enkelte sager. To faktorer går dog igen i alle rapporterne:

- den trekantede facon med afrundede hjørner
- objektets enorme størrelse.

Patrick Vidal har i 1990 dannet EURUFON - EUROpean UFO Network. EURUFON vil fire gange årligt udgive et tidsskrift, *Eurufonews*, som skal bringe artikler skrevet på flere europæiske sprog og bringe de seneste ufologiske nyheder fra hele Europa, inklusive Østeuropa. Patrick Vidal håber på denne måde, at samarbejdet mellem de europæiske ufo-organisationer kan øges.

Natten mellem den 30. og 31. marts 1990 blev der konstateret uforklarlige bevægelser på de militære radarskærme i Glons og Sammerzake i det sydlige Belgien. To kampfly blev sendt ud på en opklaringsmission. Da det var mørkt, kunne piloterne ikke få kontakt med fænomenet, men de så til deres store forbløffelse på flyenes radarskærme et ufo, der bevægede sig med stor hastighed. Hastigheden blev øget fra 280 km/t til 1800 km/t på nogle få sekunder. Piloterne bemærkede også, at ufoet flyttede sig, hver gang det blev »låst fast« på radarskærmen. — Oberst Wilfried De Brouwer står her foran et billede, der viser radarbilledet taget fra det ene F-16 jagerfly. Prikken til højre over linien er ufoet.

Flere vidner har sammenlignet størrelsen med en fodboldbane og lyden med en lille elektrisk motor eller en gasturbine, der er ved at gå i stå. En del observatører har berettet om små lysende røde genstande, der blev smidt ud fra objektet. Der er også meldt om grønt lys ved en del af observationerne.

På trods af de mange observationer, er der underligt nok ikke rapporteret om nærobserveringer af 3. grad. I nogle tilfælde har der angiveligt været tale om fysiske påvirkninger på mennesker og dyr, og der er i et par tilfælde målt en elektromagnetisk udladning. Det er dog endnu for tidligt at sige noget konkret om årsagen til disse påvirkninger.

I de kommende måneder har vi planlagt at anvende hypnose i nogle af de bedst dokumenterede sager. Især to observationer er meget interessante, og der er flere ligheder med tidligere tiders berømte amerikanske beretninger.

Flere ting tyder på, at det belgiske luftvåben er meget interesseret i disse sager, og de belgiske gendarmere har flere gange været i ekstra beredskab under patruljeringer. Vi anslår, at ca. 70 gendarmere indtil nu har observeret ufo'er.

Der er optaget en del videosekvenser og taget mange billeder af disse fænomener. Desværre er der ingen af dem, som er specielt overbevisende eller med ekstraordinært gode detaljer. I mange af optagelserne ses blot en lysplet, og det er end ikke muligt at skelne formen på fænomenet. Undersøgelser har også vist, at en del af de filmede lyspunkter givetvis er fly. En af optagelserne er dog sendt til USA, hvor Richard F. Haines er bedt om at analysere filmstumpen.

I løbet af de næste par måneder vil samtlige rapporter blive redigeret sammen til et større skriftligt værk om ufo-bølgen i Belgien.

Hvad er årsagen?

Vi har arbejdet med mange teorier undervejs, men har forkastet dem igen. Her er nogle eksempler:

1) Svindel

Der er involveret for mange mennesker til at observationerne kan være svindel. Ufo-bølgen har også stået på i for lang tid nu. Men det kan selvfølgelig ikke afvises, at en del af rapporterne er fra folk, som bare vil bidrage med deres »egen« interessante historie.

2) Hallucinationer

Der er i mange af rapporterne tale om store afstande til lysfænomenerne. Erfaringerne viser også, at synet kan bedrage, men omvendt er der også mange iagttagelser, som er gjort på ret kort afstand. Desuden foreligger der en del videooptagelser og fotos.

3) Fjernstyrede fly

De kendte typer inden for Nato er mindre end den hyppigst meddelte størrelse på ob-

jektet, som ligger på godt 50 meter. Endvidere nægter det belgiske forsvarsministerium, at der skulle have været den slags fly i luften, f.eks. den 29. november 1989, hvor over 100 observationer er gjort.

4) Laserlys

Observationernes geografiske placering på Belgiens-kortet, videofilmene og fotografierne udelukker denne hypotese.

5) Naturfænomener

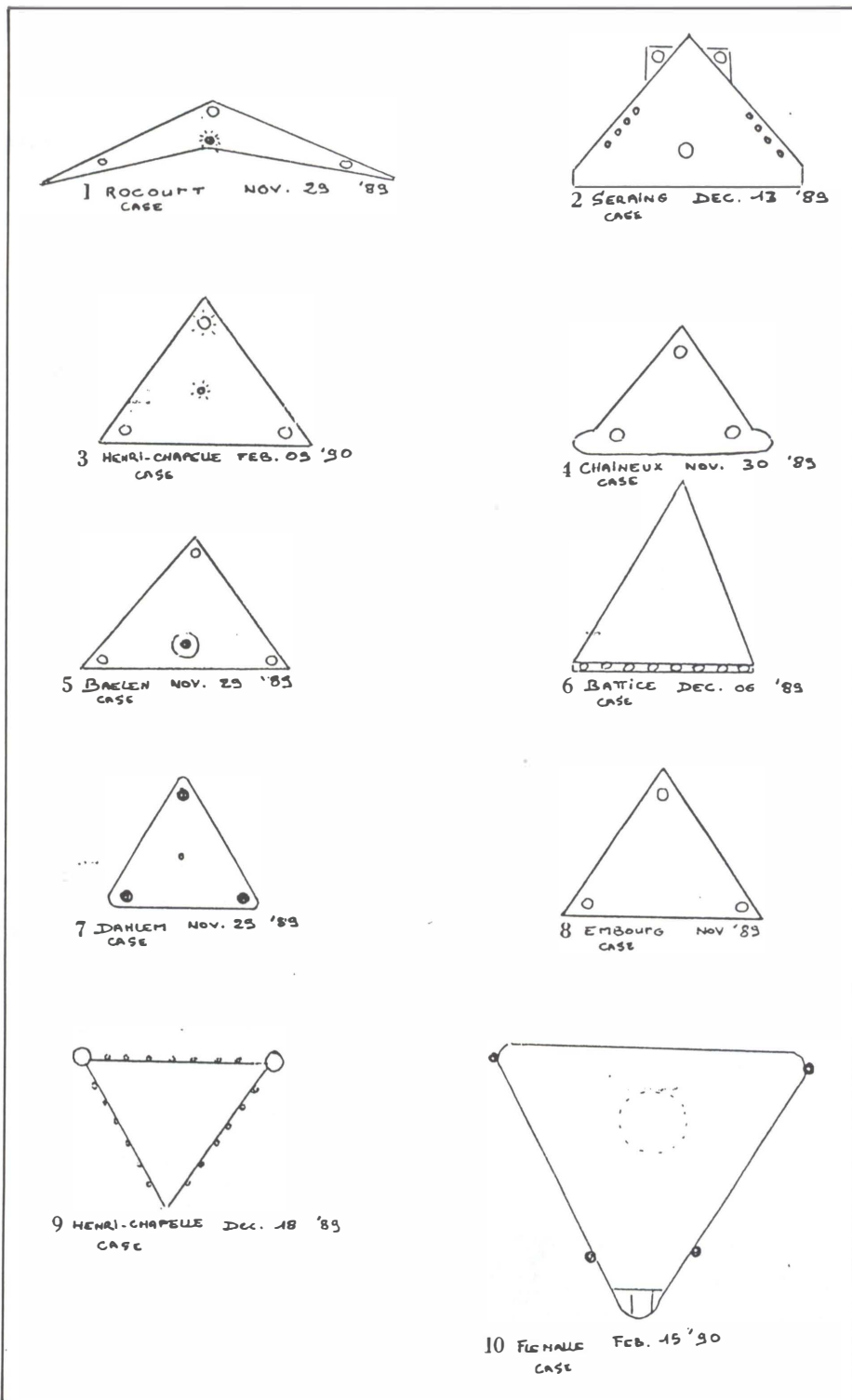
Beskrivelserne og de gentagne rapporter taler imod, at der skulle være tale om fænomener, som kan forklares ud fra f.eks. vejforhold.

6) Spionagefly eller udstyr

Ingen af de rapporterede objekter har opført sig så diskret, som det normalt må formodes, at spionfly og lign. vil gøre. Desuden vil gentagne overflyvninger med spionfly kunne skabe diplomatiske kriser.

7) Stealth-flyet

En del af observationerne kunne lede tanken hen på det amerikanske stealth-fly (flyet som skulle kunne undgå de kendte radar-typer). Det er dog ingen logisk forklaring på de mange særprægede og gentagne observationer. Der ville i så fald være tale om regelmæssige overflyvninger af befolkede områder. Den 21. december 1989 udsendte

den amerikanske ambassade i Belgien en pressemeldelse, hvori der bl.a. stod, at USA's forsvarsministerium kategorisk afviste enhver tilstedeværelse af stealth-flyet på belgisk territorium og luftrum.

Så vidt en redigeret udgave af Patrick Vidals resumé af begivenhederne på ufo-området i Belgien gennem de seneste 10 måneder. Vi vil ikke i denne omgang omtale de enkelte observationer, men i stedet for afvente den omtalte større rapport. Dog er der i denne artikel vist nogle eksempler på objekternes udseende, som de er gengivet af observatørerne.

Mange vil nok fundere over, hvorfor det netop er Belgien, som denne gang er målet for en ufo-bølge. Som afslutning på denne omtale en lille morsomhed fra bladet »UFO-kontakt«, der udgives af vore »kolleger« fra IGAP. Citatet er fra en kommentar af Tage E. Breinhild til ufo-bølgen i Belgien: »Hvorfor vælger Ufo'erne netop Belgien denne gang? Simpelthen fordi EF's hovedkvarter ligger her i Belgiens hovedstad, Bruxelles. Der er en politisk linje i Ufo-observationernes tilsynekomst - det kan man ikke undgå at bemærke«.

Hvis nogle af Ufo-Nyt's læsere ikke har bemærket den politiske linje i Ufo'ernes tilsynekomst, så var det måske på tide at fundere over deres politiske tilhørsforhold!

Vi vender senere tilbage med en nærmere omtale af de mange spændende beretninger fra Belgien. □

1001 BOGTITLER

Det er næsten som et eventyr at dykke ned i vores ca. 1.000 titler om ufoer, parapsykologi, okkultisme, helse mv. Vi har nye og antikvariske bøger til en billig penge.

Ring eller skriv efter gratis bogkatalog hos Andersen Bogservice, Klingsevej 28, 2720 Vanløse (kun postordre), 31 71 72 25 (alle aftener kl. 20-22, mandage undtaget).

Vi er også interesseret i at købe bogsamlinger inden for de nævnte emner.

**Andersen
Bogservice**

Medlemsmøder

Er du interesseret i at deltage i et medlemsmøde? Så kontakt SUFO's lokale repræsentant. Adressen står på side 3.

KODENAVN: SILVER DIAMOND

Mirage-jager skyder UFO ned!

Af Flemming Rasmussen og Kim Møller Hansen.

Den 7. maj 1989 kl. 14.00 GMT skød en sydafrikansk Mirage-jager et ufo ned over Kalahari-ørkenen, oplyser den engelske ufo-organisation Quest International, som har historien fra Mirage-flyets pilot.

Det sydafrikanske jagerfly fik ordre til at skyde objektet ned med sin Thor 2 laserkanon et kvarter efter, at objektet var blevet opdaget af en sydafrikansk fregat »The White Swan«. På fregattens radar kunne man se, at objektet fløj ind over sydafrikansk territorium med en hastighed på 5.746 knob.

Da det ukendte objekt nåede ind over Sydafrika, ændrede det kurs med en hastighed, som ville være umulig for et jordisk fly. Kort før kl. 14.00 GMT, mens objektet fløj mod nord, åbnede Mirage-jageren ild. Objektet styrtede ned i Kalahari-ørkenen omkring 150 km nord for grænsen mellem Sydafrika og Botswana.

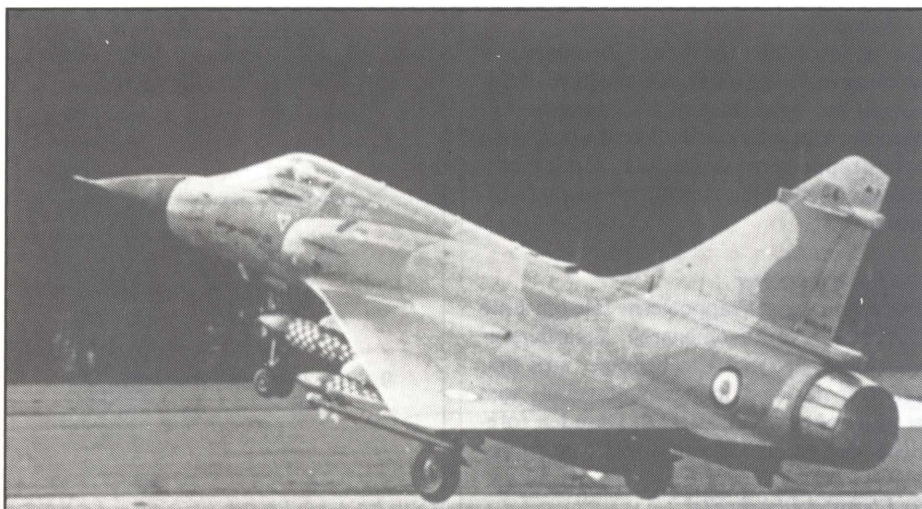
Det sydafrikanske flyvevåben fandt hurtigt nedstyrtningssedet, hvor den sølvfarvede genstand havde lavet et krater med en

diameter på 150 meter og en dybde på 12 meter. Ved objektet fandt flyvevåbnet to levende væsner.

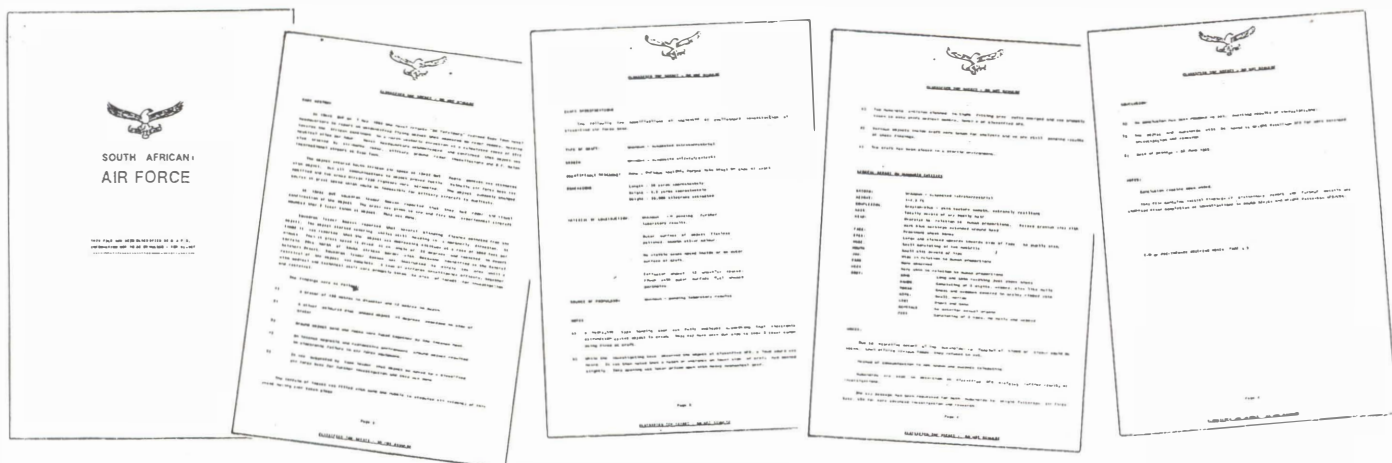
Den sydafrikanske efterretningstjeneste alarmerede hurtigt det amerikanske flyvevåben. Fra Wright Patterson Air Force Base kom hurtigt nogle amerikanske ufo-eksperter, som tog både den nedstyrtede genstand og de to ombordværende med tilbage til Wright Patterson AFB.

Ifølge Quest International var objektet lavet af et ukendt materiale og formodentlig ikke af jordisk oprindelse. Det var ca. 20 meter langt, ca. 9 meter højt og vejede omkring 50.000 kg.

De to væsner var 1,20-1,50 meter høje, iklædt tætsiddende grå dragter. De havde ingen hår på deres forholdsvis store hoveder. De havde lange arme og korte ben.

Kampklar Mirage-jager. En sydafrikansk jager-pilot indrømmer, at han skød et fremmed objekt ned over Kalahari-ørkenen.

Ved en undersøgelse af deres anatomi fandt man ingen ydre kønsorganer, ligesom de manglede næser, ører og læber. Da de to væsner var meget aggressive, tog man ingen blodprøver.

Ufo-organisationen Quest International fortæller, at det amerikanske flyvevåben stadig undersøger sagen, der er den tredje af slagsen i Sydafrika indenfor de seneste 10 år. ☐

Kilde:

Quest International, *The Journal of UFO Investigation*, vol. 9, nr. 2, nr. 4 og nr. 5.

SUFOIs kommentar:

»Mirage-jager skyder ufo ned!« er et sam-mendrag af de artikler, som Quest International, West Yorkshire i England, har sendt på gaden i det sidste års tid. Flere uden-landske artikler har bragt historien i sin ful-de længde, medens vi har valgt at sortere fyldstoffet fra og bringe kernehistorien.

Mange læsere vil sikkert ligesom vi finde historien sensationel og svær at tro på. Quest International har i de originale artik-ler forsøgt at gøre historien troværdig ved at henvise til bl.a. »et universitet i USA« og »en kendt forsker«. Ligesom Quest Inter-national hævder, at de har meget afsløren-de dokumenter, som beviser deres påstan-de, men som de ikke kan offentliggøre lige nu. Det er desværre oplysninger, som vi ik-ke kan bruge til ret meget.

Quest International har dog offentlig-gjort nogle få dokumenter og breve, men gengivelsen er meget ringe, og enhver ved jo, hvor let man med en kopimaskine kan fabrikere dokumenter med falske under-skrifter og TOP SECRET-stempler m.m.

Der er mange dunkle punkter i sagen, hvilket også fremføres i bladet »UFO Brig-antia«s januar-nummer 1990. Her skal blot nogle få punkter remses op:

- I de offentliggjorte dokumenter staves stednavnene ikke konsekvent. F.eks. skrives der skiftevis Calahari og Kalahari.
- Den omtalte Thor 2 laserkanon er en vittighed. Intet fly i verden er udstyret med en laserkanon, som kan skyde noget

som helst ned. Indtil videre har man kun lavet forsøg med laserlys, som skal for-

søge at forvirre og blænde fjendtlige jagerpiloter.

7550-16-414-1000
000000

SOUTH AFRICAN AIR FORCE
CLASSIFIED TOP SECRET - DO NOT DIVULGE
DEPARTMENT OF SPECIAL INVESTIGATIONS AND RESEARCH (DSIR)
DEPARTMENT OF AIR FORCE INTELLIGENCE (DAFI)

DATE:	7 May 1989
SUBJECT:	Unidentified Flying Object
CODE NAME:	SILVER DIAMOND
FILE NUMBER:	2346-A2-1C
DESTINATION:	Valhalla AFB - Pretoria
DESIGNATED CHARTEL:	RED/TOP SECRET
RESTRICTED ACCESS:	Illuminated line
PRIORITY CODE:	04
SPECTRUM LOT:	Blue

DEFENCE COMPUTER PASS CODE - PROCEED WITH CAUTION

CONTENTS: Case History
Craft Specifications
Humanoid Specifications
Conclusion

CLASSIFIED TOP SECRET - DO NOT DIVULGE

På dette TOP SECRET dokument fra »South Africa Air Force« står der bl.a., at sagens kode-navn er »Silver Diamond«.

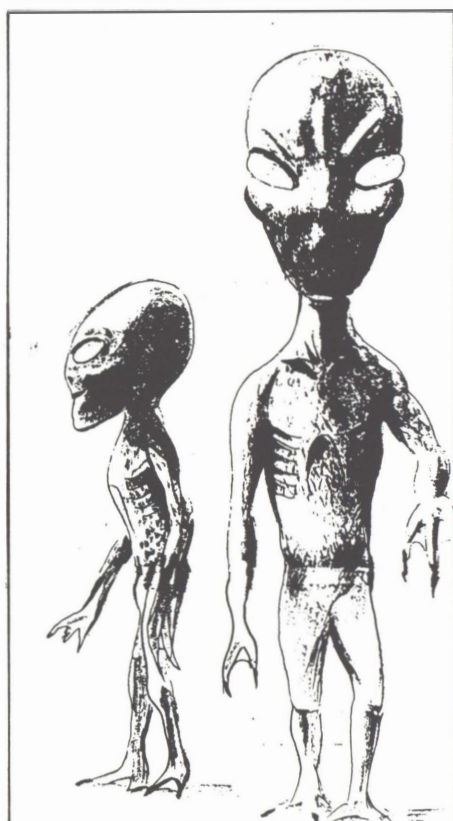
Det er nærliggende i denne sag at trække paralleller til den omfattende amerikanske ned-styrtnings-sag med kodenavnet »Majestic 12« (MJ-12).

- Fregatten »The White Swan« eksisterer, men blev skrottet for 2-3 år siden.
- Hvorfor skulle det sydafrikanske flyvevåben bede om hjælp fra USA? De to lande er jo ikke just perlevenner.
- Den hurtige sydafrikanske bjærgning af genstanden kan kun lade sig gøre, hvis man antager, at Sydafrika har et særligt udrykningshold, som tager sig af nedstyrtede ufoer, og som er i konstant alarmberedskab.
- Lad os alligevel antage, at Thor 2 laserkanonen findes, og at objektet blev skudt ned og bjærget. Hvorfor har de militære myndigheder i Botswana så ikke fundet spor i ørkensandet, hvor et bilspor kan bevares intakt i mere end 30 år? Hvordan kan det være, at intelligensvæsner, som må formodes at have en høj teknologi, lader sig skyde ned af en

jordisk laserkanon? Hvorfor blev de to væsner ikke totalt tværet ud på væggene, da objektet styrtede ned? Hvordan kan det være, at de omtalte afslørende dokumenter er blevet sendt til en lille ufo-gruppe i West Yorkshire og ikke til de større foreninger som BUFORA, CUFOS eller MUFON?

Quest International kalder sig en »seriøs, ikke-politisk forskningsorganisation, der ikke har en særlig holdning til hverken ufo-fænomenets oprindelse eller natur«. Derfor må vi også forvente, at Quest International snart fremlægger konkrete facts i stedet for tågesnak.

Det er ikke usandsynligt, at Quest International virkelig er kommet på sporet af noget interessant. Vi vil under alle omstændigheder holde læserne orienteret om den videre udvikling i sagen.

På baggrund af vidneudsagn har en kunstner lavet denne tegning af de to overlevende væsner. De fosterlignende skabninger ligner i høj grad de velkendte tegninger fra påståede bortførelsestilfælde som f.eks. Travis Walton sagen. (Se bogen »Bortført«, SUFOI 1983).

De uforklarlige UFOer

- En radioudsendelse produceret af SUFOI og Radio Ådalen specielt tilpasset lokalradioernes stil med blanding af musik og interviews.
- Udsendelsen varer 30 minutter og kan lånes gratis af alle lokalradioer.
- Med udsendelsen leveres en oplysningsliste til Koda-Gramex samt forslag til studietekster.
- »De uforklarlige ufoer« er en professionel udsendelse, som kan leveres på kassettebånd eller spolebånd.

Udsendelsen lånes ved at skrive til:

SUFOIs Båndarkiv
Eilekiersvej 14
4100 Ringsted

Og så var der...

flyvelederen, der havde fået lidt for mange ufo-riserende stoffer.

15:38 ID: 16:08 P.01
TEL NO:

Air Force
International

FAX

UFO Incident over Kalahari Desert on 7 May 1989

Harry Harris (Solicitor)
44 Reading Dr
Sale, Greater Manchester
M33 5DL

1. In reply to your October 1989 to this command that date. Regrettably, we were unable to route your correspondence to due to the lack of a complete address. There are employees at and ten of those are Without an office or organizational symbol it is impossible to ensure proper routing.

2. However, the did take note of the subject matter and routed to the Division. in the division and are fully aware of the events which took place over the Kalahari on 7 May last. Alas, as you are probably aware we are not at liberty to divulge the alert status of US Forces.

3. Our contacts do advise however that the object in question was not brought down by South African forces. But crashed due to 'advanced composites fatigue'. No life forms were found at the site. The current location of the object cannot at this time be determined.

4. I am afraid that this report falls far short of your expectations. Unfortunately, the US Air Force's expectations are never so great.

Den engelske ufolog, Harry Harris, hørte første gang om nedstyrtningen i Sydafrika gennem et 92 siders memorandum om sagen, udarbejdet af det israelske efterretningsvæsen (!). Her er gengivet et svarbrev fra United States Air Force på en forespørgsel fra Harry Harris. Ifølge Quest International beviser brevet, at der virkelig fandt noget ekstraordinært sted den 7. maj 1989. Overstregningerne i brevet er formentlig foretaget af Quest International.

ASTRONOMI

Mere månemystik

Af Ole Henningsen.

På en måne-optagelse opdagede medarbejdere fra University of Thessaloniki en mystisk lysende plet, der efter nøjere analyse blev anslået til at være omkring 18×22 km i størrelse.

»Vi præsenterer vore resultater med forsigtighed, og vi håber, at yderligere data kan føre frem til en endegyldig forklaring,« skrev forskerne i de amerikanske astronomi-tidsskrifter *Icarus* samt *Sky & Telescope*.

Måneoptagelsen blev foretaget den 23. maj 1985 i en lille landsby i det nordlige Grækenland af George Kolovos fra University of Thessaloniki's astrofysiske afdeling. Under afprøvning af en astronomisk kikkert blev der taget 7 fotos af Månen. Som omtalt i UFO-Nyt 3/1989, viste et af disse fotos en lysende plet nær overgangen mellem den mørke og den oplyste del af Månen.

Fotoet var nr. 4 i optagelsesrækken, og det blev taget kl. 17.41 med et Miranda kamera, monteret på en 108 mm reflektor. Optagelsestidspunktet er kendt med en usikkerhedsfaktor på ± 10 sek.

Lyspletten optræder tæt på krateret Proclus C og et unavngivet uregelmæssigt krater i Palus Somni-området.

Filmfejl udelukkes

Kodak's laboratorier i Athen udelukkede muligheden for fejl i filmen. Dette blev senere bekræftet af observatoriets laboratorium. Forskerne beregnede lysplettens størrelse til at være ca. 18×22 km. Man var ud fra målinger endvidere overbevist om, at den ikke befandt sig direkte på overfladen, men befandt sig omkring 1 km over måneoverfladen. Dette understøttes bl.a. af lysforholdene, samt af at formen på lyspletten tilsyneladende følger det underliggende månelandskabs former.

I bedømmelsen af landskabsformerne har forskerne bl.a. anvendt næroptagelser af måneoverfladen foretaget fra Apollo 17.

Man gættede på, at dette LTP-fænomen (LTP = lunar transient phenomena, d.v.s. et kortvarigt fænomen på Månen) kunne skyldes udslip af luftarter fra Månens undergrund i forbindelse med overfladens kraftige opvarmning ved solnedgang. En elektrisk udladning, f.eks. forårsaget af en piezoelektrisk effekt, kunne formentlig få

luftarterne til kortvarigt at lyse op.

Der var tale om et meget kortvarigt fænomen af max. 16 sekunders varighed, idet lyspletten ikke kunne genfindes på nogle af de efterfølgende tre optagelser.

LTP-fænomener anerkendt

Som det blev nævnt i omtalen af fænomenet i UFO-Nyt nr. 3/89 har der gennem en lang årrække været debat om de forskelligartede LTP-fænomener.

Der kan være tale om områder på Månen, der kortvarigt oplyses eller skifter farve. Der kan ses skyer, der kommer til syne, bevæger sig og forsvinder igen. Der kan iagttages lysglimt eller mørke pletter, ligesom der af og til observeres ændringer i stjerners lys før okkultationer (okkultation, det at en stjerne bliver skjult af et andet himmellegeme).

Der har i forskellige lande været etableret observationsprogrammer udarbejdet af interesserede forskere. Mange af hinanden uafhængige astronomer og amatører har derfor efterhånden haft lejlighed til at iagttage denne gruppe af månefænomener, hvis eksistens derfor også har vundet almindelig anerkendelse. →

Fig. 2: Dette foto af et lysfænomen på Månen blev taget af Leon H. Stuart fra Tulsa, Oklahoma, den 15. november 1953. Stuart iagttog selv lysfænomenet, der ses ved pilen, og fotograferede det ved hjælp af sin 8 tommer astronomiske reflektor. Årsagen til dette fænomen kan ikke være en lysrefleks i en satellit. Billedet blev taget 4 år før opsendelsen af den første sputnik.

(Foto: The Strolling Astronomer)

Der er fremsat adskillige teorier om årsagen til de forskelligartede forandringer på Månen, der har været observeret i de seneste 400 år. Englænderen J. Hedley Robinson opregner i Journal of British Astronomical Association i 1986 hele 11 forskellige teorier til forklaring af LTP-fænomenerne.

Ikke vulkanudbrud eller meteornedslag

Efter nøjere at have gransket lyspletten på måneoptagelsen, var de græske astrofysikere også overbevist om, at der hverken var tale om et vulkanudbrud på Månen eller et meteornedslag, der ville resultere i aftegninger på de efterfølgende billeder. Hvis et meteornedslag havde hvirvlet en støvsky op, ville det tage ca. 30 sek. for støvpartiklerne at falde ned på måneoverfladen igen fra en højde på ca. 1 km.

Der er tidligere observeret og fotograferet menneskeskabte »nedslag« på Månens overflade, så lad os for et øjeblik gå lidt tilbage i tiden og se på et eksempel fra rumfartens tidlige år.

Lunik's nedslag på måneoverfladen observeret

Den 13. september 1959 ramte Sovjetunionens rumsonde Lunik II måneoverfladen.

Radiosignalerne fra rumsonden ophørte kl. 22.02 dansk tid, hvilket derfor regnes for nedslagstidspunktet.

Der foreligger mindst tre uafhængige observationer, der tyder på, at selve nedslaget af Lunik II på måneoverfladen er direkte observeret.

Tre astronomer ved observatoriet i Budapest observerede på det angivne nedslagstidspunkt i Mare Imbrium en lille mørk plet. Pletten blev større og større, samtidig med at den blev lysere og lysere. Da den ikke længere kunne iagttages, var klokken 22.07, og størrelsen var blevet anslået til ca. 40 km i diameter.

200 km syd for Budapest iagttog en anden ungarsk astronom et tilsvarende fænomen i samme område dog ca. 25 km fra førstnævnte lokalitet. Formentlig må der dog være tale om samme fænomen, der her blev observeret med et kraftigere teleskop og også sås til kl. ca. 22.08.

En medarbejder fra Geodætisk Institut i Sverige, E. Tengström, tog en række optagelser af samme egn på Månen. På en af optagelserne, der er foretaget ca. 1 min. efter nedslagstidspunktet, ses en skarpt afgrænset sort plet, der ikke findes på de senere optagelser.

Men alle disse iagttagelser af et fænomen, som man i forvejen var på udkig efter, adskiller sig væsentligt fra det lysfænomen, som forskerne fra University of Thessaloniki beskrev i Icarus, december 1988 samt i Sky & Telescopes maj 1989-udgave.

Refleksion fra satellit?

Straks efter at Sky & Telescope var sendt på gaden, modtog redaktionen en henvendelse fra Daniel H. Kaiser fra Columbus i Indiana. Han foreslog, at man undersøgte, om lyspletten måske kunne skyldes refleksioner af sollyset i dele af en satellit i omløb om Jorden.

Denne undersøgelse blev foretaget af to »satellit-detektiver« Richard H. Rast og Paul Maley fra Houston, Texas. De fandt begge frem til, at en stor militær vejr satellit i en omløbsbane om Jorden i omkring 800 kms højde passerende måneskiven, da George Kolovos tog sit foto i Grækenland.

Vejrsatellitens solcellepanel på 1,8 m × 5,1 m kunne i princippet være årsag til en refleksion af sollyset af samme størrelse og lysstyrke som lyspletten på månebilledet. Ydermere kunne denne vejr satellits polarbane også forklare, at lyspletten på Kolovos' billede, taget med en eksponeringstid på

Et månefoto med en ejendommelig aftegnning, der formentlig *ikke* er forårsaget af et LTP-fænomen, blev offentliggjort i Sky and Telescope, Vol. XVII, No. 8, juni 1958. Billedet blev kendt viden om i UFO-kredse, da amerikaneren Frank Edwards anvendte det i sin bog, der på dansk udkom i 1966 under titlen »Flyvende Tallerkener - en alvorlig sag«, på Biilmans Forlag.

Det lysende kors på Månen

Området nordvest for krateret Bullialdus på Månen er rigt på lavtliggende bjergrygge og mindre, uregelmæssige højdedrag. Når Solen står op i dette område, ser det ud, som om landskabet ændrer sig, medens observatøren iagttager det, og der ses mange interessante formationer.

Robert E. Curtiss fra

Midt i denne filmoptagelse af Månen, taget af Robert E. Curtiss den 26. november 1956, ses et mystisk lysende kors. Det ses ved pilen i zonen mellem nat og dag på Månen. Fra Mauro ses lidt over til højre for korset og lige over ses det mindre mørke krater Perry. Det store krater Copernicus dominerer den nederste del af billedet, medens krateret Bullialdus ses foroven.

Alamogordo, New Mexico, USA, registrerede et sådant fænomen om natten den 26. november 1956. Han havde monteret et Mitchell 35 mm filmkamera med Lina Shellburst pankromatisk film på en 16 tommer f/6 Newton reflektor. Med dette udstyr lavede han prøveoptagelser med både 48 og 24 billeder i sekundet. Efter at have fremkaldt filmen, opdagede han det lysende kors, der ses på billedet i det ujævne terræn nordvest for Fra Mauro.

Walter H. Haas, direktør for Association of Lunar and Planetary Observers, formoder, at dette kors består af nogle bjergtoppe og bjergrygge, der er oplyst af solen. Fænomenet er muligvis meget kortvarigt og forsvinder igen, når sollyset når ned til de lavereliggende bjergskråninger.

Observatører, der ønsker at bekræfte dette fænomen, bør tænke på, at det formentlig kun vil være synligt, når lysforholdene fuldstændig er sammenfaldende med det tidspunkt, hvor Curtiss tog sine film.

Oversættelse fra Sky and Telescope: Ole Henningsen.

1/8 sek., ser ud til at være en lille smule af langt i nord-syd retningen.

Uenighed om resultaterne

Richard H. Rast vil offentliggøre sin analyse i et af de kommende numre af det astronomiske tidsskrift *Icarus* og er helt overbevist om, at årsagen til lyspletten på måneoptagelsen skal findes i passagen af den nævnte vejr satellit.

Paul Maley er derimod ikke så sikker på tolkningen af beregningerne. Både hans og Rast's beregninger viser, at satellitten befandt sig ca. 15 - 18 bueminutter øst for, hvor lysfænomenet optrådte, og det ca. 80 sekunder før optagelsestidspunktet.

For Maley er en sådan grad af overensstemmelse ikke god nok. Han har endvidere visuelt iagttaget denne vejr satellit, uden at have set tydelige lysglimt f.eks. fra dens solcellepanel.

Rast er af den opfattelse, at man ikke kan udlede nogen konklusion af, at Maley ikke selv har kunnet se satellittens solcellepanel reflektere sollyset. Rast mener også, at både satellittens baneparametre og månebilledets optagelsestidspunkt er så tilpas usikre, at der meget vel kan være overensstemmelse mellem lyspletten og satellitpassagen.

Lys et nær måneoverfladen

John H. Seiradakis, University of Thessaloniki, hjalp George Kolovos med at analysere den interessante optagelse og går ikke ind for satellithypotesen.

Han siger hertil, at optagelsestidspunktet er kendt med en nøjagtighed på ± 10 sek. Seiradakis mener endvidere, at et nok så stærkt argument mod satellithypotesen er, at lysplettens form, som tidligere nævnt, ser ud til at være i stor overensstemmelse med terrænet i Proclus-området på Månen. Dette tyder stærkt på, at lysfænomenet ligger meget tæt på måneoverfladen.

Optagelse fra 1953 ikke satellit

Hvad der end måtte være årsag til lyspletten på de græske forskeres måneoptagelse fra 1985, så er satellithypotesen i hvert fald ganske udelukket på den optagelse, som Leon H. Stuart lavede i 1953.

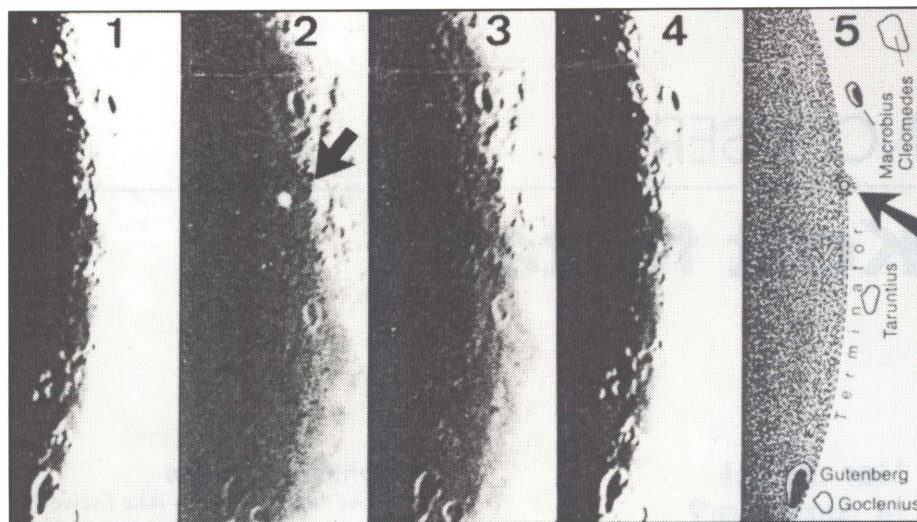
En af *Sky & Telescope's* læsere, Haas, gjorde opmærksom på et billede, der blev offentliggjort i *The Strolling Astronomer*, marts/april-udgaven 1956. *The Strolling Astronomer* er medlemsblad for ALPO, Association of Lunar and Planetary Observers.

Optagelsen blev foretaget den 15. november 1953 af Leon H. Stuart fra Tulsa i Oklahoma ved hjælp af en 8 tommers f/8 reflektor. Eksponeringstiden var $\frac{1}{2}$ sek.

Leon H. Stuart iagttog samtidig selv lysfænomenet, der jo altså blev observeret og fotograferet, 4 år før Sovjetunionen opsendte den første satellit. □

Kilder:

The Strolling Astronomer, marts/april

G. Kolovos fra University of Thessaloniki optog den 23. maj 1985 7 fotos af Månen. På et af billederne sås en mystisk lysplet, der efter nøjere analyse blev anslået til at være 22 km i diameter. Her ses 4 af optagelserne. Lyspletten ses ved pilen på den ene optagelse (2). På illustration 5 er lysplettens position tegnet ind på et månekort med angivelse af de nærliggende kratere.

(Tegning: Sky & Telescope)

1956

Adzer Blume: *Verdensrummet*, Branner og Korch, 1961

The Moon, 14, 1975

Earth, Moon and Planets, Vol. 30, No. 1, februar 1984

Journal of British Astronomical Association, 97, 13, 1986

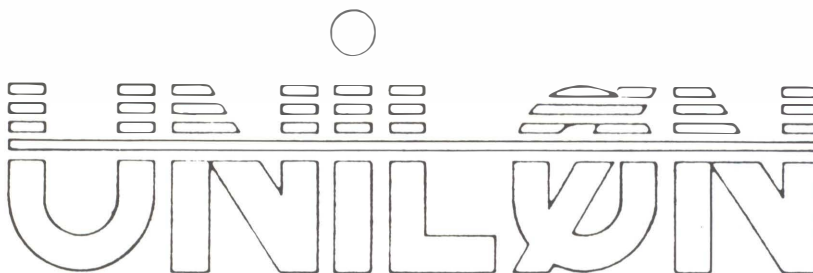
Icarus, Vol. 76, No. 3, December 1988

Sky & Telescope, maj 1989

UFO-Nyt, nr. 3/1989

Sky & Telescope, november 1989

eneste DANMARKS PROFESSIONELLE EDB-LØNSYSTEM til Bygge- og Anlægsvirksomhed Transport, Installation og Industri

Alle akkordformer, automatisk forskuds- og overskudsbe-
regning, mange tillægs- og fradragsordninger, lønfordeling,
statistikker, redegørelser, alle Sh- og ferieordninger, faktu-
reringsgrundlag, overførsel til/fra andre edb-systemer, en-
kel gearadministration.

Rekvirer brochure og reference-liste hos:

Inter Cos

Tlf. 47 38 04 48

Unix • Olivetti • IBM • Texas Instruments • NCR • Motorola

Kort fortalt

Har du set et danekræ?

Hvis du finder et danekræ, skal du huske at aflevere det til myndighederne. Et danekræ er en jordfunden, naturhistorisk genstand af enestående betydning.

Da gdr. Peter Jessen Juhler fra Felsted ved Åbenrå i 1989 fandt en usædvanlig sten i forbindelse med pløjningen, var han ikke i tvivl om, at den var af usædvanlig herkomst.

En kort undersøgelse hos geologerne viste da også hurtigt, at der var tale om en meteorit bestående af jern og 10% nikkel. Den har et tværmål på mellem 12 og 20 cm og vejer 13,5 kg.

Danefæ og danekræ

I over 300 år har vi i Danmark haft en lov om sikring af kulturhistorisk betydningsfulde, menneskeskabte, herreløse genstande fra fortiden. Typisk er det f.eks. betydningsfulde fund fra oldtiden, der erklæres for danefæ. Efter en ændring i museumsloven har man nu efter 1. januar 1990 også pligt til at henvende sig til et af de danske naturvidenskabelige museer for at få andre typer af betydningsfulde fund vurderet. Hvis fundet bliver erklæret for danekræ, fastsætter Statens Museumsnævn samtidig størrelsen af en godtgørelse til finderens eller besidderen.

Reglerne for danekræ er indført, fordi så mange mennesker viser en stigende interesse i og forståelse for naturen. Flere og flere leder efter genstande fra Danmarks naturhistoriske fortid i jorden, i klinter, lergrave, kalkbrud og grusgrave. Enten ønsker man sig flere ting til sin private samling eller nogle få pæne ting til at sætte på reolen. Selv om museumsfolkene ser positivt også på denne samlerinteresse, ligger der i den danske jord og undergrund genstande, der har en så stor betydning, at de ikke bør tilhøre en enkelt person. Disse ting bør være tilgængelige for hele offentligheden, og heri skal man se fremkomsten af den nye lov.

Meteoritter er danekræ

Begrebet danekræ findes ikke i selve lovteksten, men i dens bemærkninger. Betegnelsen dækker ikke alene fossile og subfossile dyr. Danekræ vil også være de helt exceptionelle naturhistoriske genstande inden for kvartærzoologi, palæontologi, mineralogi og geologi, herunder meteoritter fra verdensrummet.

Det er overordentligt sjældent, at man oplever nedfald af meteoritter på så tæt hold, at man blot kan samle dem op bagefter. Men det er dog sket – også i Danmark, ligesom der også ved sjældne lejligheder findes meteoritter i jorden.

Museumsfolkene er ikke ude på at erklære alle mere dagligdags fund for danekræ. Det skal være noget helt specielt.

Så man kan altså roligt også fremover samle vættelys og søpindsvin op på sin strandtur.

Men skulle der være læsere, der er eller kommer i besiddelse af en genstand, som man mener er en meteorit, er vi gerne i UFO-NYTs redaktion behjælpelige med kontakten til de rette forskere.

Ole Henningsen.

Ny astronomiforening på Lolland

Der blev i foråret stiftet en amatør-astronomisk forening på Lolland. Foreningen bærer navnet »Lollands Astronomiske Forening«, og dens formål er at øge interessen for astronomi og at bidrage til forskningen med resultater samt arrangere medlemsaktiviteter som f.eks. ekskursioner m.v.

Foreningen har allerede en snes medlemmer, der bl.a. har delt sig op i flere grupper, der beskæftiger sig med observation af planeterne.

En af initiativtagerne er Peder Daniel-

sen, Bøgetvej 21, 4913 Horslunde, hvor læsere fra Lolland-Falster kan henvende sig, hvis man er interesseret i medlemskab af den amatør-astronomiske forening.

Ole Henningsen.

Århusiansk stjernekerigeri

Planetariet i København får en lillebror i Århus, oplyser Århus Stiftstidende.

Planerne afsløres i forbindelse med en samling af to enestående museer ved Aarhus Universitet: et for naturvidenskabens historie og et for lægevidenskabens. Begge er fyldt med løjelige gamle instrumenter og forsøgsoptilinger. De to minimuseer slås nu sammen til Danmarks Videnskabs-historiske Museum. Samtidig har bagmændene – en række forskere ved Aarhus Universitet – besluttet, at Århus skal have sit eget planetarium. I øjeblikket arbejder kredsen bag planerne med at løse det finansielle spørgsmål, men man har allerede udpeget den grund ved universitetet, hvor planetariet tænkes opført.

Lolland-Falsters Folketidende 9.4.90.

Englænder filmer mystisk objekt

Den 27. februar 1990 gik amatør-fotografen Peter Woolaway sammen med en ven en eftermiddagstur i skovområdet omkring Birmingham. Ved 15-tiden så han pludselig et svævende objekt mellem træerne. Det lykkedes ham at tage et sort/hvidbillede, inden objektet forsvandt lodret i luften.

Billedet er taget med et Praktica 35 mm SLR kamera med en 200 mm F4.5 automatisk telelinse. Den originale Ilford HPS film undersøges i øjeblikket af fotoeksperter.

kmh/Quest International, vol. 9, no. 5.

FYSISKE SPOR

Mystisk stof fundet i Sovjet

Af Bronislaw Rzepecki.

For et år siden oplevede en forundret verden, at der i Sovjetunionen havde været flere ufo-observationer og var set fremmede væsner. Men disse sensationelle observationer er langt fra noget isoleret fænomen. SUFOIs korrespondent i Polen, Bronislaw Rzepecki, har set nærmere på observationerne i det store nabo-land.

Passagerfly forfulgt af et kæmpe, grønt objekt

Den første, kendte sovjetiske ufo-observation fra nyere tid fandt sted den 30. januar 1985, da mandskabet på et jetfly på en flyvning mellem Tbilisi og Tallin så noget uforklarligt (se UFO-NYT 3/85). Denne hændelse blev af mange kompetente forskere betegnet som en ufo-observation, hvilket dog ikke er korrekt.

Hændelsen blev også undersøgt af Kommissionen for Anormale Geofysiske Fænomener i Leningrad, der var under ledelse af V. Troitskij fra det sovjetiske Videnskabernes Akademi.

Undersøgelserne viste helt klart, at det blot drejede sig om »et specielt kemisk forsegel i atmosfæren...«

Tog på »vildt ridt«

I februar 1985 førte Siergiey Orlov og hans kolleger et tomt tog fra Pietrozawodsk mod vest. I første omgang lagde de ikke mærke til, at en »ildkugle« nærmede sig toget.

Pludselig begyndte toget at køre hurtigere og hurtigere. Lokomotivføreren forsøgte uden held at stoppe toget. Han satte den nærmeste station ind i sagen. Her troede de dog ikke på ham, men gav ham dog alligevel klar bane.

Toget blev til sidst helt omgivet af et klart lys, som personalet på stationen også så. Dette lys fulgte toget en time.

Da ildkuglen forsvandt, kunne lokomotivføreren standse toget. Der var ingen spor efter dette »vilde ridt«, men 300 liter sparet brændstof bekræftede, at der var sket noget. Ufo-gruppen i Pietrozawodsk indsamlede alle tilgængelige oplysninger om sagen, men var ikke i stand til at give en forklaring.

Mystisk stof fundet på nedstyrtningssted

Den 29. januar 1986 omkring kl. 20 så indbyggerne i Dalniegorsk en rød kugle flyve lydløst mod nordvest. Over »Høj 611« foretog kuglen ifølge øjenvidnerne en pludselig kursændring og ramte højen. Der blev set et meget kraftigt lysglimt.

Den lokale ufo-gruppe fra Dalniegorsk var hurtigt på stedet. De fandt spor efter meget høje temperaturer, planter der var ødelagt af en ukendt stråling, vragsumper fra objektet, små bly- og stålkugler og »net« -lavet af et kulstoflignende materiale, som forskerne var meget interesseret i.

Materialet blev undersøgt af forskere fra

den sibiriske afdeling af det sovjetiske Videnskabernes Akademi i Tomsk, ligesom to andre akademiske fakulteter og 11 institutter undersøgte materialet.

Røntgenanalysen viste, at både guld (Au), sølv (Ag) og nikkel (Ni) pludselig forsvandt, når »nettet« smeltede i vacuum, men at alfa titanium (Ti) og molybdæn (Mo) dukkede op! I atmosfærisk luft forsvandt nettet uden at efterlade sig spor, når det blev varmet op til 900° C. I et lufttomt rum smeltede det ikke, selv om temperaturen var 2.800° C.

Ved stuetemperatur havde nettet en elektrisk modstand, som forsvandt ved opvarmning. I et af nettene var der nogle meget tynde fibre trukket ud i strenge. De indeholdt også guldtråde.

Eksperten fastslog, at »på vores nuværende, teknologiske stade er det helt umuligt at fremstille noget sådant.«

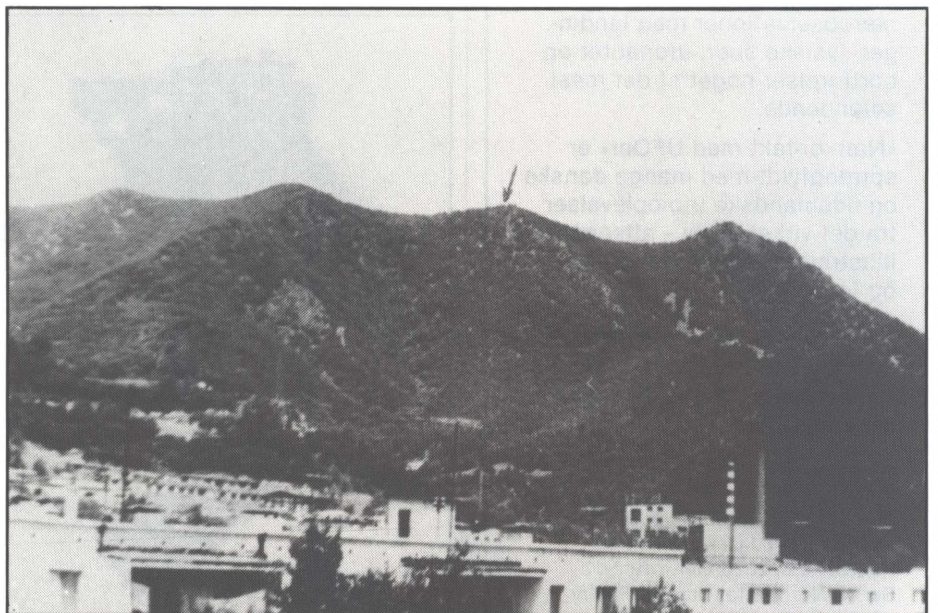
V. Wysocki, som har en doktorgrad i kemi, slog fast: »Der er ingen tvivl om, at dette materiale er et produkt af et meget højt teknologisk stade, og det findes ikke i naturlig form her på Jorden.«

Men dette var ikke fænomenets endeligt. Efter at forskerne havde undersøgt »vragresterne«, indeholdt deres blod færre blodplader og hvide blodlegemer end normalt. Og for at det ikke skulle være løgn, var det foto, de tog af nedslagsstedet, overeksponeret...

Børn så kugle lande

Den 6. juni 1989 så nogle skolebørn i landsbyen Konancewo i Charowsk-området en gullig »stjerne« på himlen. »Stjernen« nærmede sig meget hurtigt jorden og ændrede sig til en stor kugle.

Kuglen fløj ind over engen, lagde an til landing og nærmede sig floden. Den var ca. 500 m fra børnene. Kuglen delte sig i to, og på engen stod pludselig noget, der lignede en mand uden hoved, altså et hovedløst

Den 29. januar 1989 omkring kl. 20 styrtede en stor, rød kugle ned på »Høj 611« uden for byen Dalniegorsk i Sovjetunionen. Pilen markerer nedstyrtningsstedet.

væsen i mørkt tøj. Væsenet havde meget lange arme.

Kuglen forsvandt, og væsenet begyndte at gå i retning af landsbyen Konancewo. Børnene kunne også huske, at der var en kvinde med et rødt tørklæde om hovedet. Da væsenet kom nærmere mod hende, forsvandt de begge pludselig. Få minutter senere så børnene kvinden løbe bort fra engen.

Nærkontakt med UFOer

- Gaven til de små

Første danske UFO-bog, som kan læses af børn fra 9 år!

Denne nye børnefagbog i »Mysteriet om...«-serien fra Gyldendal er skrevet af Kim Møller Hansen specielt for børn i alderen 9-12 år, men de voksne må godt kigge med.

Når man taler om UFOer, er nærobservationer med landinger, fysiske spor, ufonauter og bortførelser noget af det mest spændende.

»Nærkontakt med UFOer« er sprængfyldt med mange danske og udenlandske ufo-oplevelser fra det virkelige liv - alt sammen illustreret med tegninger, kort og fotos.

»Nærkontakt med UFOer« er på 55 sider og koster kr. 72,00.

Bestil allerede i dag. Der bliver rift om bogen!

Bogen kan købes hos SUFOI ved at indbetale kr. 84,- (kr. 72,- + kr. 12,- i porto/ekspedition). Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv »Nærkontakt med UFOer« på modtagerdelen.

Kort efter landede tre kugler i engen, og tre nye væsener dukkede op. Pludselig forsvandt det hele, både væsener og kugler. Et af væsenerne passerede under højspændingsledningerne og forsvandt. På dette væsens bryst blev set en glødende diskos.

Ufonaut på bytur

Den 26. juni 1989 omkring middag udbrød der panik i byen Lesozavodsk, da et mærkeligt væsen pludselig spadserede rundt i byens gader!

Fru E. V. Boldierevas fortæller, at da hendes datter, Oxana, og dennes veninde forlod cirkus, så de en meget mærkelig »mand«. Han gik eller snarere »flød« hen ad gaden, mens han lavede meget mærkelige lyde. Pigerne stod som paralyserede, de kunne overhovedet ikke bevæge sig. Væsenet efterlod et spor på jorden. Sporet var sølvagtigt og forsvandt langsomt.

Da væsenet kom nærmere, kunne pigerne mærke en varmeudstråling fra det. De syntes, at der var en aura omkring væsenet, og Oxana fik hovedpine. Begge pigerne løb hen mod bussen, da væsenet havde passeret dem.

Da de stod af bussen, så de det samme eller et identisk væsen, som gik midt på vejen. Pludselig dukkede en bil op og nærmede sig væsenet meget hurtigt. Chaufføren, en ung mand, forsøgte at standse sin bil, men han kunne ikke. Han ramte væsenet, som fløj lige gennem bilen!

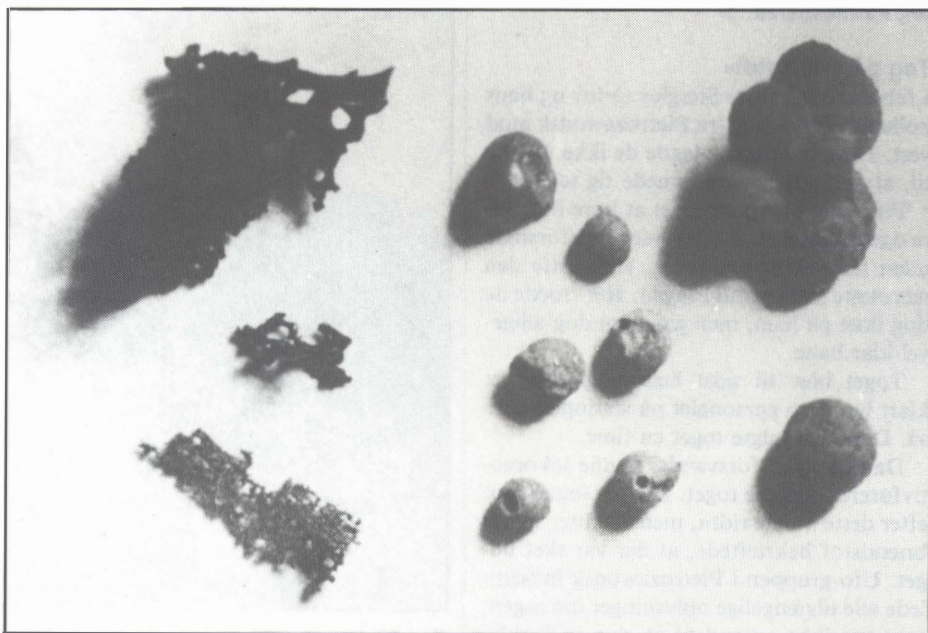
Bilen standsede 15 m fra ulykkesstedet. Både chaufføren og bilen var indhyllet i et sølvagtigt skær, som forsvandt kort efter.

I mellemtiden havde væsenet, uden sine ben, bevæget sig hen mod broen, hvor det forsvandt. Væsenets spor var synlige i nogle få minutter, før de også forsvandt.

Der er ingen oplysninger om objektet.

Nærbillede af nedstyrtningsstedet på »Høj 611«. Små buske og grene er afsvedne, og sneen er smeltet eller sodet til.

Disse små bly- og stålklugler og kulstoflignende »net« blev fundet på nedstyrtningsstedet.

Lysstråle lammer soldat

Dette tilfælde fandt sted i Tomskaya Oblast ved en af militærbaserne. Omkring kl. 02.00 så en vagt ved et ammunitionsdepot et hvidt, skiveformet lys.

Det hvide lys havde et rødt lys i centrum. Det var 200 meter fra depotet.

Vagten greb sit gevær, et automatisk 7,62 mm Kalashnikov, da der kom en intens lysstråle fra det røde lys. Lyset ramte volden og banede sig vej til depotet.

Vagten ville skyde, men han kunne ikke røre sig ud af stedet. Dette stod på i omkring halvandet minut. Lysstrålen forsvandt, og ufoet forsvandt i små hop, og det så ud, som om det blev til en stjerne på himlen.

Det er muligt, at observatørerne ikke så det.

Væsener uden hoved

Ved kolkhoz »Rasswiet« var der en nærobervation. Her blev der set nogle mærkelige, hovedløse væsener.

Da fru L. Miedwiediewa kl. 04.30 var på vej mod gården og passerede gennem en landsby, så hun et mærkeligt væsen, der hurtigt kom nærmere. I første omgang skænkede hun det ikke større opmærksomhed, men det gjorde hun senere.

Hun så et mørkt, hovedløst væsen med meget lange arme. Det gik meget hurtigt. Det nærmede sig, og hun blev helt paralyseret af skræk.

Da det var ca. 20 m fra hende, forsvandt det. Det hele foregik uden en lyd. Hun løb hen til en gård. Da hun vendte sig om, var det der igen. Det bevægede sig i samme retning, som før de mødtes...

De »sorte, hovedløse væsener« blev også set af hr. V. Czikodanov og hr. S. Kokorin. De fremmede passerede hurtigt forbi markerne i en afstand af 300 m fra observatørerne, som var skjult bag en høstak.

Hr. V. Mielczakov havde et bedre udsyn og var tættere på dem, da de krydsede marken nær hans hjem. Endelig så hr. G. Miedwiediewa de mærkelige væsener hver dag i en femdages periode, når de krydsede markerne på det samme sted. I alt 15 personer, mennesker i forskellige aldre og i forskellige byer og ukendte for hinanden, så forskellige nætter disse »sorte, hovedløse væsener...« □

Oversættelse:

Flemming Rasmussen.

GRÆNSELANDET

I zoologiens grænseland

Af Lars Thomas.

»Klokken to om natten vågnede jeg, og af gammel vane undersøgte jeg omgivelserne med søgelyset på min bil. Da jeg svingede lysstrålen rundt, kom den til at hvile på en stor pungulv, som stod med siden til 6-7 meter væk. Mit kamera var ikke lige til at nå, så jeg besluttede at iagttage dyret nøje, før jeg forsøgte at bevæge mig. Det var en voksen han i fin form med 12 sorte striber på den sandfarvede pels. Øjnene skinnede svagt gult. Den bevægede sig kun én gang, åbnede munden og viste tænder. Efter adskillige minutter prøvede jeg at nå min kamerataske, men forstyrrede dyret, hvorefter det forsvandt ind i underskoven.«

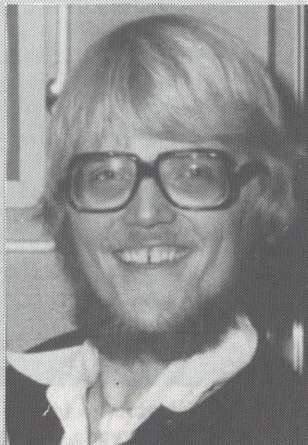
Sådan beskrev Hans Naarding sin oplevelse, da han om natten den 10. marts 1982 overnattede i sin bil i et øde skovområde i det nordvestlige Tasmanien og pludselig opdagede, at han havde fået en uventet gæst i form af en tasmansk pungulv.

Umiddelbart ville man ikke forbinde denne iagttagelse med noget specielt opsigtsvækkende, men ifølge den gængse zoologiske opfattelse uddøde den tasmanske pungulv den 7. september 1936, da pungulven Benjamin døde i Hobarts zoologiske have. Hans Naarding havde med andre ord set et dyr, der ikke burde eksistere!

Det er naturligvis muligt, at Naarding havde drømt det hele, men man kan ikke være sikker. Når man bevæger sig ud i zoologiens grænseland, hvor kryptozoologerne arbejder, kan alt ske.

Den nye videnskab

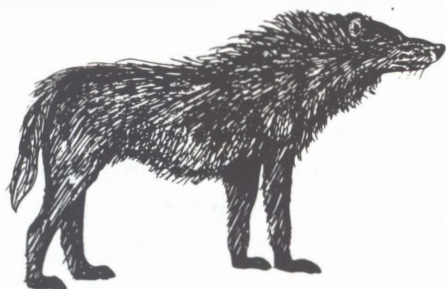
Kryptozoologi, hvilket betyder læren om de skjulte dyr, er en relativt ny videnskab. Den fransk-belgiske zoolog Bernard Heuvelmans bliver almindeligvis regnet for kryptozoologiens grundlægger. Han brugte første gang udtrykket i 1965 til at betegne studiet af dyr, der af den ene eller den anden

Lars Thomas er zoolog og blev i 1984 landskendt ved at vinde 48.000 kr. i TV's spørgekongurrence »Kvit eller dobbelt« på sin store viden om fugle. Han er en flittig skribent i ugebladene og i Illustreret Videnskab. Lars Thomas har også skrevet bøgerne »Fantasi og virkelighed i naturen« (Liberdan, 1987), »Mystiske dyr. En guide til information om søslanger, havuhyrer, afskyelige snemænd og andet godt«, 3 bind (Andersen Bogservice, 1989) samt børnefagbogen »Mysteriet om Dinosaurerne« (Gyldendal, 1989). I november 1990 udkommer hans børnefagbog »Mysteriet om Jack the Ripper« (Gyldendal, 1990). UFO-NYTs læsere vil fremover få stor fornøjelse af Lars Thomas' store viden om de »skjulte dyr«.

Her er Benjamin, verdens sidste (?) pungulv, fotograferet i Hobart Zoo i 1936 kort før sin død.

Så Andes-ulven sådan ud? Ingen ved det med sikkerhed.

grund ikke anerkendes af den gængse zoologiske videnskab.

Historikere og folkemindeforskere har altid interesseret sig for studiet af fabeldyr, men Heuvelmans hævdede, at der bag mange historier om søslanger, havuhyrer og andre sære væsener, skjulte sig reelle iagttagelser af levende dyr. Et nærmere studie af disse forhold ville kræve forskere, der ikke alene var gode zoologer, men også habile folkemindeforskere, historikere, psykologer, teknikere, researchere og feltarbejdere.

Den anerkendte videnskabelige verden var yderst mistroisk over for Heuvelmans ideer, og kryptozoologer måtte hurtigt vænne sig til at være genstand for megen latterliggørelse.

Forholdene omkring kryptozoologien har i de forløbne år bedret sig en del. Der er blevet stiftet en international sammenslutning af kryptozoologer, *International Society of Cryptozoology*, og interessen er stor, især blandt det brede publikum, mens den gængse videnskabelige verden kun i begrænset omfang anerkender kryptozoologien som »rigtig« videnskab.

Forskellige skjulte dyr

Kryptozoologer arbejder som nævnt med »skjulte dyr«, og bag det udtryk gemmer sig en sand vrimmel af mærkværdige skabninger. De kan groft opdeles i fire hovedtyper:

1. *Dyr der officielt er erklæret uddøde, men som enten stadig kan findes levende et eller andet sted i verden, eller som uddøde betydeligt senere end antaget.*

Den tasmanske pungulv er et af de bedst kendte eksempler på denne type dyr. Siden

den officielle udryddelsesdato i 1936 er pungulve blevet iagttaget flere hundrede gange, både på Tasmanien og i selve Australien, selv om dyret her antages at være forsvundet for mere end 2000 år siden.

Det er også muligt at genfinde levende eksempler på dyr, som forskerne ellers anser for at være uddøde for millioner af år siden. I 1938 fangede man således et eksemplar af en coalacanth, den senere så kendte »blå fisk«. Den hører til en type fisk, som man på det tidspunkt anså for uddød i henved 90 millioner år.

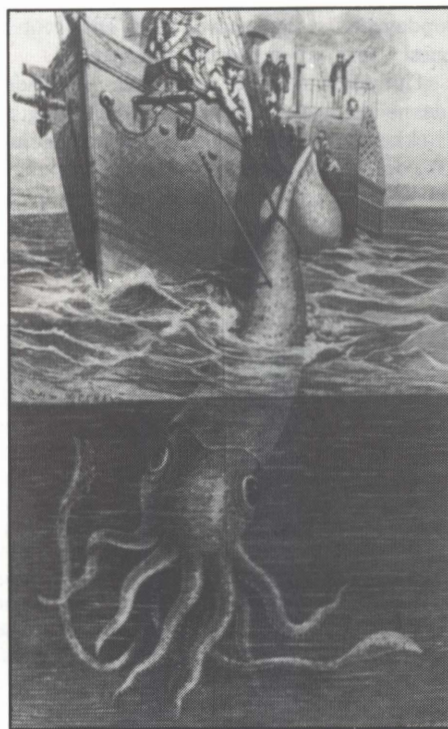
2. *Eksisterende dyr som iagttages på steder, hvor de ikke burde findes.*

Dyrene i denne gruppe er lidt vanskelige at have med at gøre. Hvis folk ser en løvende rundt i en engelsk park, er den mest nærliggende forklaring naturligvis, at den pågældende løve er undsluppet fra en zoologisk have, et cirkus eller fra en privatmand, men hvis ingen af disse institutioner eller privatpersoner mangler nogen af deres dyr, er sagen en nøjere undersøgelse værd.

De såkaldte Exmoor-uhyrer, store katte, der iagttages på og omkring hedeområdet Exmoor i Sydengland, kunne for eksempel være en bestand af vildkatte, der således ikke, som man normalt ellers antager, har sit eneste udbredelsesområde på de britiske øer i Skotland, men altså også kan findes andre steder i landet.

3. *Beskrivne arter som kun kendes i enkelte eller meget få eksemplarer, og som man iøvrigt har begrænset kendskab til.*

En hel del af Jordens forskellige dyrearter har man et yderst ringe kendskab til. Det skyldes som regel, at man kun kender dem i et enkelt, eller ganske få eksemplarer.

Dette gamle stik viser »Alectons« forsøg på at fange den ikke-eksisterende kæmpeblæksprutte.

Andes-ulven kendes således kun i form af et enkelt skind og to kranier, som man ved kommer fra Andes-bjergene, men præcis hvor og hvornår de er fundet, har man ingen anelse om, og der er endnu ingen forsker, der har set en levende Andes-ulv.

Verdens største gekkoart kendes også kun i form af et enkelt udstoppet eksemplar, der i temmelig forfalden tilstand blev fundet i en kælder under et fransk museum. For dette dyrs vedkommende har man kun en vag fornemmelse af, at det kommer fra et eller andet sted i det sydvestlige Stillehav.

4. *Dyr, for hvis eksistens man kun har indicier, altså folkelige fortællinger, legender og øjenvidneiagttagelser. Eller i enkelte tilfælde lidt mere håndfaste spor såsom fodaftryk, fotos, hår og lignende.*

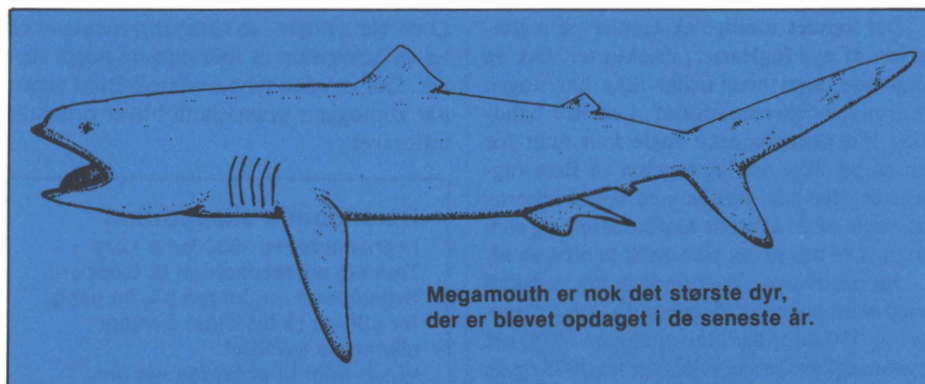
I denne gruppe finder man de dyr, der vel nok er den største årsag til, at kryptozoologien kan skabe så meget debat, som den gør. Her finder vi nemlig diverse søslanger, havuhyrer, afskyelige snemænd og lignende mærkværdige væsener. Det var disse dyr, der først interesserede Bernard Heuvelmans, da han i 1950'erne begyndte at beskæftige sig med det, der senere skulle blive til kryptozoologi.

Det er svært at studere dyrene i denne gruppe. De egentlige iagttagelser af dyrene, uanset hvilke arter, er ofte farvet i meget stor grad af iagttagereens kulturelle baggrund. En kryptozoolog må derfor altid vurdere iagttagelserne på baggrund af en detaljeret viden om iagttagereens kulturelle identitet og personlighed, samt en god portion viden om legender og anden folkløse, før han eller hun overhovedet begynder at tænke på at finde en passende kandidat for, hvem der måtte skjule sig bag så maleriske betegnelser som Loch Ness-uhyet, den afskyelige snemand, Bunyipen eller Morag og Slimy Slim.

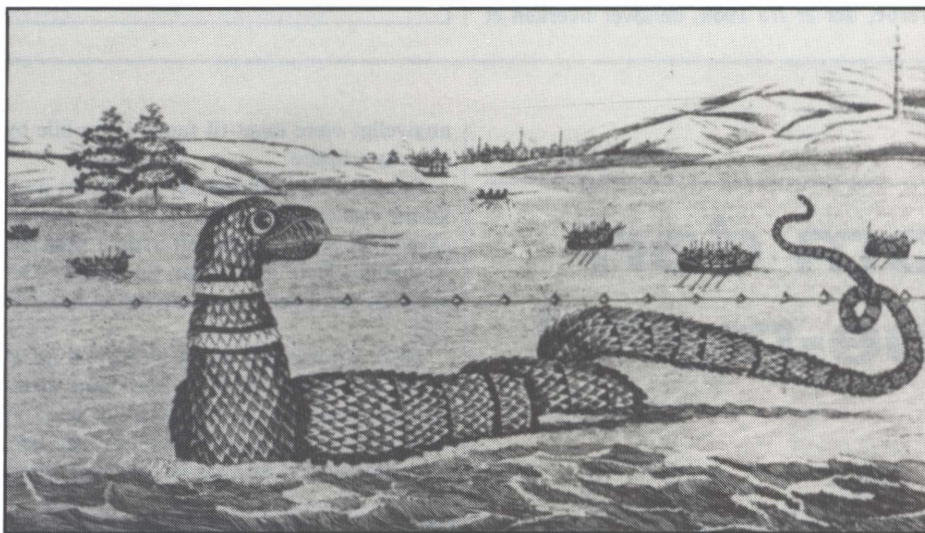
Det er specielt svært at opnå videnskabelig anerkendelse for dyrene i den sidste gruppe, og det skyldes især, at man endnu ikke er i besiddelse af indfangede, skudte eller indsamlede eksemplarer af nogen af disse dyr.

Beskrivelserne af de mange forskellige dyrearter, man kender, er alle sammen baseret på et eller flere eksemplarer, skind, kranier osv. af det pågældende dyr. Et af disse eksemplarer udvælges som typedyr for det pågældende dyr, hvilket vil sige, at beskrivelsen af den nye art først og fremmest er baseret på dette dyrs udseende. Ud fra denne beskrivelse findes et passende latinsk navn til dyret, og derefter offentliggøres beskrivelsen i et videnskabeligt tidsskrift, hvorefter listen over jordens dyrearter er blevet ét navn længere.

Uden denne beskrivelse kan en ny art ikke anerkendes, og uden et eksemplar at gå ud fra – et eksemplar, der skal være deponeret på et eller andet museum, så man altid senere hen kan undersøge det igen, hvis det skulle være nødvendigt – kan der ikke laves nogen beskrivelse.

Megamouth er nok det største dyr, der er blevet opdaget i de seneste år.

Havuhytet i Massachusetts underholdt flere hundrede mennesker i 1817.

Medarbejder søges - straks!

SUFOI søger en samvittighedsfuld person, som kan tømme foreningens postboks i Gentofte. Du skal helst bo i Gentofte og have mulighed for at tømme postboksen mindst to gange om ugen.

Foruden tømningen får du ansvaret for at fordele posten til SUFOIs afdelinger. Der er mulighed for at udvide dit ansvarsområde, hvis du har tid og lyst til det. Inden du går i gang med arbejdet, vil du naturligvis få en grundig »oplæring«.

Arbejdet er som alt andet arbejde i foreningen ulønnet fritidsarbejde.

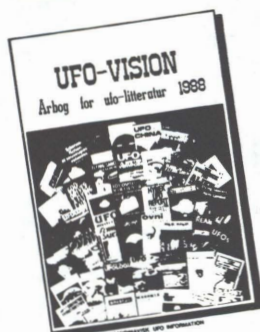
Ring eller skriv til SUFOIs formand:

Torben Birkeholm
Ådalsvej 16,
9210 Aalborg SØ.
Tlf. 98 14 70 97.

Når videnskaben tager fejl

I vor moderne og teknisk udviklede tidsalder skulle det naturligvis være muligt at beskrive et dyr ud fra fotos eller filmoptagelser, men da teknikken desværre også har åbnet muligheder for diverse svindelnumre af yderst imponerende art, er det nok ikke til at komme uden om, at før videnskaben vil anerkende for eksempel den afskyelige snemand, er det nødvendigt, at en eller anden en dag kommer slæbende med et eksemplar ind på et eller andet museum. Og videnskaben har jo før taget grueligt fejl, når en eller anden person har fortalt dramatiske historier.

Da mandskabet på den franske kanonbåd »Aleçon« i 1861 var tæt ved at fange en kæmpeblæksprutte i havet ud for Tenerifa, blev hele historien affejt som det pure opspind af det franske videnskabsakademi. Her offentliggjorde Arthur Mangin betragtninger, der, i hvert fald i hans egne øjne, tydeligt viste, at kæmpeblæksprutter ikke kunne eksistere, »idet de ville modsige de love om harmoni og ligevægt, som dirigerer naturens mangfoldige frembringelser«. Talrige fund af kæmpeblæksprutter

Giv en boggave

Det er rart at give gaver. Glæd en ven eller dig selv med en boggave fra SUFOI. Vi har UFO-bøger til alle alderstrin! Her er blot et lille udvalg:

Kim Møller Hansen: **Mysteriet om Nærkontakt med ufoer (NYHED!)** kr. 72,-
(børnefagbog, 55 sider, illustreret, Gyldendal 1990)

Kim Møller Hansen: **Fakta om UFO** kr. 56,-
(ungdomsfagbog, 48 sider, illustreret, Gyldendal 1988)

Bronislaw Rzepecki: **UFOer over Polen, bind 1 & 2 (NYHED!)** kr. 86,-
(voksenbøger på 60 sider og 24 sider, illustreret, SUFOI 1990)

Åge Skjelborg: **På sporet af ufonauten** kr. 20,-
(en tankevækkende voksenbog til en uhørt lav pris, 288 sider, Berlinske Forlag 1979)

UFO-Vision. Årbog for UFO-litteratur 1988 kr. 78,-
(spændende boganmeldelser og debatstof, 48 sider, illustreret, SUFOI)

UFO-Vision. Årbog for UFO-litteratur 1989 kr. 78,-
(spændende boganmeldelser og debatstof om bortførelser, 60 sider, illustreret, SUFOI)

Bøgerne bestilles ved at indbetale det samlede beløb plus kr. 12,- i porto/ekspedition på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der er betalt for.

har sidenhen vist, hvor meget de franske videnskabsmænd tog fejl.

Der opdages nye dyr

Al den snak om nye dyrearter er selvfølgelig god nok, men det er da noget, der hører fortiden til, vil de fleste nok mene. I dag er verden jo udforsket i alle ender og kanter, og der kan da ikke være de store muligheder for at opdage noget nyt.

Jo, det kan der faktisk, hvis man skal dømme efter de dyr, der er blevet opdaget bare inden for de sidste 20 år. Nu skal man heller ikke tro, at kryptozoologi udelukken- de drejer sig om store og iøjnefaldende dyr.

Der kendes utallige eksempler på iagttagelser af nye fuglearter, insektarter, fisk og lignende, som man heller ikke har nogen indsamlede eksemplarer af. I en stor håndbog om østafrikanske fugle kan man for eksempel læse om iagttagelser af flere fuglearter, der ikke passer med beskrivelserne af nogle af de allerede kendte arter, og som man ikke har noget som helst kendskab til.

Jo, der er nye dyr at opdage, og i selskab med kæmpehajen Megamouth, på 4,5 meter og 750 kilo, der blev opdaget i 1976, det sydamerikanske skovvildsvin fra 1975 og de op til 1,5 meter lange orme, Vestimentifernerne, der er fra 1969, behøver hverken et

Loch Ness uhyre, en afskyelig snemand eller en kæmpekat at føle sig som noget særligt. Der er uden tvivl overraskelser i vente, når zoologiens grænseland bliver ordentlig udforsket. □

Spændende ekspedition

I sensommeren 1990 leder Lars Thomas en ekspedition til Exmoor i Sydengland i et forsøg på, én gang for alle, at få fastslået Exmoor-uhyrernes identitet. Vi ser frem til at bringe nyt om resultaterne her i UFO-NYT.

GRÆNSELANDET

Mysteriet om den ukendte abe-mand

Af Kim Møller Hansen.

Hvad gør man, når et gammelt fotografi - der viser en ukendt, abelignende vildmand iført lænker - dukker op på ens skrivebord?

Mark Chorvinsky, redaktør af det amerikanske tidsskrift Strange Magazine, kan lide at udforske gamle mysterier, så han gik i gang med et langsommeligt og krævende detektivarbejde. Resultatet var overraskende!

Billedet viser et abelignende væsen iført lænker. Rundt omkring står mindst seks politibetjente og en kvinde. Til venstre i billedet ses bagenden af en politibil, kaldet »Black Maria«. I baggrunden anes butiksskiltet »Taxidermist« som betyder konserverator - altså en som udstopper dyr.

De to mysterieforskere og forfattere, Loren Coleman og Mark A. Hall, fik i juli 1985 billedet tilsendt af en mand ved navn Preston Toth. Han havde i forbindelse med efterforskningen til en bog fundet billedet i avisen »Intelligencer-Patriot«, hvor billedet og historien (som Preston ikke medsendte) havde været offentliggjort onsdag den 4. september 1912. Abemanden skulle

angiveligt være taget til fange i den lille by Murray i Idaho.

Coleman og Hall mente, at billedet godt kunne vise en ukendt menneskeabe, altså et eksemplar af den meget eftersøgte Bigfoot, Yeti eller Den afskyelige Snemand. Det skrev de om i det kendte mysterieblad FATE.

Mark Chorvinsky fandt imidlertid ud af noget helt andet. Faktisk blev hans efterforskningsarbejde så omfattende, at vi af pladshensyn ikke kan bringe det hele her, selv om det er interessant læsning. Men

Chorvinskys undersøgelser viste i korthed, at den omtalte avis slet ikke har eksisteret. Byen Murray findes godt nok, men byen var i 1912 så lille, at den hverken havde en politistyrke på seks mand, en politibil eller en konservatorbutik. Betjentenes uniformer, knapper m.m. viser også, at de burde høre hjemme et helt andet sted i USA.

Chorvinsky fandt også ud af, at Preston Toth formentlig heller ikke eksisterer. Han skulle efter sigende have været ansat som alt-mulig-mand hos den kendte tegner, forfatter og skeptiker, Ron Miller. De breve, som Preston har sendt, er skrevet på Ron Millers skrivemaskine, og både Prestons skrivemåde og karaktertræk ved underskriften tyder på, at Ron Miller og Preston Toth er samme person.

Ron Miller var endda så venlig at hjælpe Chorvinsky på sporet af løsningen. Ron Miller - som iøvrigt fastholdt, at Preston havde lånt hans skrivemaskine, og at han nok hellere måtte holde øje med Preston i fremtiden - fortalte, at han syntes, at Chorvinsky skulle kontakte Forrest J. Ackerman, da det mystiske foto jo godt kunne tænkes at stamme fra en film. Ackerman havde sammen med Miller skrevet en bog om gamle horrorfilm.

Og rigtigt nok. I Millers og Ackermans bog var billedet gengivet. Det stammer fra filmen »The Miser's Reversion«!

Her ses abemanden i et andet billede fra »The Miser's Reversion«. Sagen om den ukendte abemand har helt klare paralleller til ufo-problematikken. Tænk blot på de om diskutererede dokumenter i MJ-12 sagen og problemerne omkring undersøgelser af formodede UFO-fotos.

Ifølge Chorvinsky tyder alt således på, at Ron Miller har sendt et filmfoto i omløb sammen med en falsk historie. Med hvilket formål? Formentlig for at vise, hvor amatøragtige og naive nogle mysterieforskere kan være. Chorvinsky konkluderer bl.a., at hele sagen selvfølgelig sætter hans kolleger i et dårligt lys, men også skeptikeren Ron Miller fremstår som en upålidelig herre. Endelig viser sagen endnu engang, at man ikke kan være for grundig og objektiv, når man bevæger sig ud i grænselandet, hvor det kendte ophører. □

Kilde:

Strange Magazine, nr. 5 (P. O. Box 2246, Rockville, MD 20847, USA).

SUFOLs aktivitetskalender Efterår 1990

Møder i SUFOLs Århus-gruppe:

20. september kl. 19.30: Åbent møde i lokalafdelingen.

8. november kl. 19.30: Åbent møde i lokalafdelingen.

Nærmere oplysninger hos Peter Nørgård, tlf. 86 80 13 15 og Inge H. Svane, tlf. 86 99 92 39.

Foredrag:

Odense, den 11. oktober kl. 19.00 i »Badstuen«, 300 meter fra banegården. Gratis adgang for UFO-NYTs abonnenter. 20,- kr. for alle andre.

Svendborg, den 25. oktober kl. 19.00 på »Sydfyns Forberedelseskursus«, Viebæltet 5. Gratis adgang for UFO-NYTs abonnenter. 20,- kr. for alle andre.

Ring til Peter Nørgård eller Bo Nielsen, tlf. 86 28 90 61, og hør nærmere om disse arrangementer.

Udflugt

Udflugt til Tycho Brahe Planetariet i København den 3. nov. 90.

— Billigere end du selv kan gøre det.

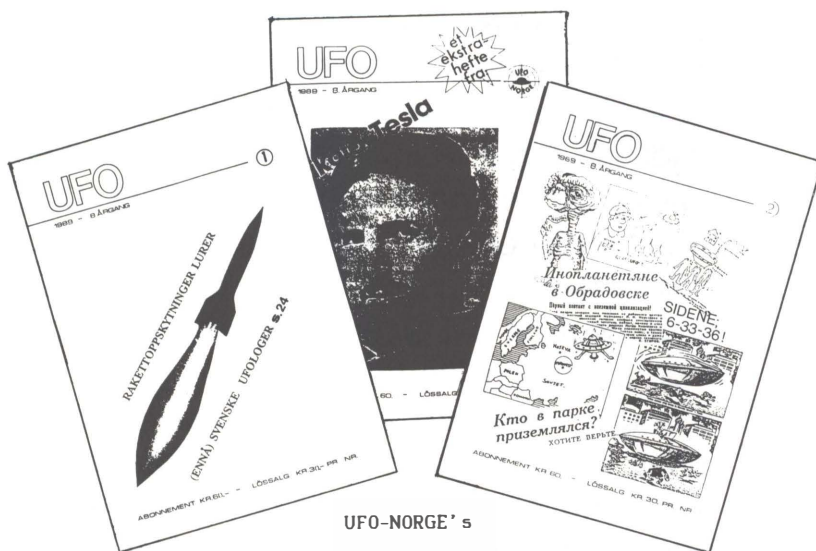
— Oplev det hyggelige samvær med andre ufo-interesserede.

— Tag madpakken med.

— Vi tager af sted fra Århus, men der er mulighed for at hoppe på undervejs.

I forbindelse med turen vil der blive arrangeret et ufo-foredrag.

Ring til Bo Nielsen og Peter Nørgård og hør nærmere om udflugten.

UFO-NORGE's

tidsskrift "UFO" utkommer med minimum to nummer i året. I 1989 fikk alle medlemmer et gratishefte om Nikola Tesla. Dette er fremdeles tilgjengelig for NOK 30,-

Årspris på "UFO" er NOK 60,-. Alle ekstrahefter er GRATIS.

Gratis prøvenummer tilsendes ved å kontakte:

UFO-NORGE
Postboks 1155
N-5001 BERGEN.
NORGE.

Ved direkte bestilling av årsabonnement
benytt giro nr. 0809 3070810

Tre UFO-styrt på 2 år!

Af Flemming Rasmussen.

Fredag den 21. april 1989 omkring kl. 02.20 styrtede et ufo ned på stranden nær Haifa i Israel, beretter den engelske ufo-organisation Quest International.

Et ungt israelsk par, Allon Eilat og Ida Ridderman, begge 22 år, så det 20 meter lange og 6 meter brede objekt styrte ned på stranden ca. 300 meter fra dem. Da de troede, at det var et fly, der styrtede ned, skyndte de sig hen for at hjælpe.

Men det var umuligt for parret at yde hjælp. Meterhøje flammer tvang dem til at holde sig på afstand. Gennem flammerne kunne de dog se, at det ikke var et fly. I flammehavet lå et elliptisk objekt, hvor flammerne slikkede ud af nogle huller i skroget. Parret forsøgte at slukke ilden ved at smide sten gennem hullerne. Da det ikke hjalp noget, tilkaldte de politiet.

Politiet forsøgte at slukke ilden på samme måde som parret, men også uden held. Så tilkaldte betjentene en israelsk ufo-ekspert, Hadessa Arbel. Han kunne fortælle, at det var det tredje ufo, der var styrtet ned på stranden ved Haifa. Det første styrtede ned den 26. september 1987, og det andet den 28. maj 1988.

Ufo-forskeren indsamlede en del prøver på stedet. De blev undersøgt på det Oceanologiske Institut, der dog ikke er færdig med undersøgelserne endnu.

Branden i det nedstyrtede ufo var så kraftig, at et vandområde, inden for en radius på 15 meter fra nedstyrtningsstedet, boblede i mere end 3 timer som om det kogte. Men vandet var ikke varmt! Både den amerikanske ufo-organisation CUFORN og den engelske Quest International har fået tilsendt prøver af vandet og de formodede rester af ufoet. Prøverne analyseres i øjeblikket.

Kilde: *Quest International, The Journal of UFO Investigation, vol. 9, nr. 3.*